

Seth megszólal 1. – A látszat néha mindig csal

Igen kedves barátaim, eljött az idő több szempontból is, hogy újra beszélgetésbe kezdjünk. Aki még emlékszik rám az tudja, hogy régen állok az emberiség szolgálatában. Fizikai megtestesüléseim száma sem mondható kevésnek. Ismerlek titeket, néhányatokat több életből (inkarnációból) is. Itt vagyok veletek, ismerem a nyelveteket. Ez meghatározó jelentőségű a feladatomból szempontjából. Magától értetődőnek hiszitek, hogy használjuk a szavainkat, azaz kommunikálunk. Ez azért nem olyan könnyű, mint amilyennek látszik. A szavak ugyanis messze nem fedik le mondani valónk lényegi tartalmát. Megjegyzem adott kommunikációs zavarok köztetek is előfordulnak, pedig elvileg egy nyelvet beszéltek ☺

Gondolatok csak bele, hányszor fordult már elő, hogy magyaráztál valamit, aztán megpróbáltad ismét, aztán másképp... és nem értették.

Kicsit mi is így vagyunk ezzel, csak már egyre többen vagytok, akik értik. Vagy ha nem is mindent értetek, de érzitek. Mert ez a forma, amit egy színházi jelmezként MAGatokra vettetek, nem alkalmas bizonyos mélységű információ befogadására. Úgy lett megalkotva, hogy ne legyen alkalmas. Különben nem tudnád olyan élethűen játszani a MAGad számára megírt szereped.

Pontosítás végett meg kell említenünk, hogy mindezt szigorúan a fizikai érzékszerveidre értjük. Mert amit most látsz, az nem más, mint egy ál-világ. Úgy néz ki, mintha valódi lenne, de korántsem az. Egyre többen vagytok, kik így vagy úgy, de tapasztaljátok a belső érzékelést. Amelyhez nincs szükség fizikai értelemben vett érzékszervekre, mint például a szem vagy a fül. Megjegyezzük, nem csak a fületek, a szemetek is isteni, sőt, MAGatok vagytok az isteni tökéletesség.

De ennek a tökéletességnek is vannak különböző szintjei. Nem úgy érteve, hogy az egyik szint tökéletesebb a másiknál, hanem egyszerűen más és más.

Amikor egy írni tanuló kisiskolás rajzolgatja a betűket, az éppoly tökéletes, mint az a középiskolás, aki a fizika leckét írja.

Mindenki a MAGa szintjét tanulja és ezt vegyétek amolyan alapvetésnek.

Aki most kezdi az iskolát, nem butább annál, mint aki már kijárta. Egyszerűen a tapasztalása elején jár bizonyos szempontból. Más szempontból pedig könnyen előfordulhat, hogy kezdőként többet tud a tanáránál is. Sőt, az egész tantestületnél.

Egy olyan világban játszátok a szerepeteket, ahol a látszat nem csak néha csal, hanem minden esetben. Divatosan illúzióknak szoktátok hívni. Aki még a tapasztalása elején jár – azaz kisiskolás – még teljes átéléssel adja át MAGát a játéknak. Mert még nem tudja, hogy játszik, ezért nagyon komolyan veszi az egészet. Sokszor véresen komolyan...

Aki már kicsit régebben járja ezt az iskolát, az már néha-néha megengedi MAGának a lazulást. Tágítja a határait. Felfedezi ÖNMAGát. Ily módon kezd számára egyre egyértelműbbé válni, hogy egészen más szabályok szerint is lehet ezt a játékot játszani, mint ahogy eddig tanulta vagy gondolta.

Seth-ként elsősorban ez utóbbiakhoz kívánok szólni. Ezt fontosnak tartom leszögezni, tekintve, hogy mondandóm időnként bonyolultnak nevezhető azok számára, akik még a régi szabályokhoz ragaszkodnak. Úgy érteve kizárólag a fizikai érzékszerveiket használják, és csak azoknak hisznek.

Bizonyos értelemben nekünk is megvan a jól körülhatárolható szerepkörünk. Természetesen itt sem szó szerinti határokat kell érteni, de a szavaitok adta keretek tekintetében még mindig ez a legjobb és leginkább kifejező meghatározás.

Az sem véletlen (semmi sem az), hogy ennyit lovagolok a szavakon. Egyrészt, mert szó szerint tényleg szeretek lovagolni, másrészt folyamatosan finomítom a nyelvetek adta lehetőségeket. (nem szó szerinti „fizikai” nyelvetekre gondolok)

Fontos tudnotok, hogy mi is folyamatos átalakulásban vagyunk, ti ezt fejlődésnek hívjátok. Az „átalakulás” energetikailag inkább fedi a valóságot, de ígyis-úgyis fogom riszálni. Akarom mondani, használni. Kihasználni. Mármint a helyzetet, hogy lazulnak a keretek. Egyre könnyebb veletek.

Tudom, hogy ha nem is értitek, már érzitek. Hiszen egészen más a minőségeketek.

Elkezdtétek levetni a jelmezeiteket.

Seth megszólal 2. - A látszat néha mindig csal – avagy a magasabb perspektíva

Sokan vannak köztetek, akik türelmetlenül próbálják embernek látszó isten-társaikat jobb belátásra – ez esetben gyorsabb haladásra – bírni. Finoman fogalmazva.

Fontos, hogy megértsétek, mindenkinek megvan a maga feladata és minden pillanatban ennek megfelelően cselekszik. A kommunikáció folyamatos a felsőbb szinteken, állandó egyeztetés, tervezés folyik. Ha módosításra van szükség, ha úgymond be kell avatkozni, akkor ez történik. Az, oly módon és pont akkor fog beavatkozni, akinek ez a feladata. Feladatot az vállal, aki képes és kész rá. Az adott pillanat relációjában.

Nem győzzük hangsúlyozni (persze, hogy győzzük) hogy REND-szerben működtök. Akkor is, ha ez egy játék. Ahol néha az a szabály, hogy nincs szabály. Ilyenkor kicsit bizonytalanná váltok, mert nincs mibe kapaszkodni. Megszoktátok, hogy keretek között vergődtek, ha meg eltűnnek a keretek, akkor ettől szenvedtek.

Ez is a játék része. Folyamatosan változó keretrendszer, ami egyszer csak volt-nincs, eltűnik. Aztán ismét előjön, megmutatja magát. Ilyenkor azt hiszitek, valaki szórakozik veletek. Direkt át akar verni, vagy ki akar cselezni. (Nekünk nincs fülünk, de halljuk ám, amit mondtok. Igazán kreatív szóvirágok landolnak idefent, szó se róla.)

A jelenlegi energetika már egy jelentősen felgyorsult világ, ahol semmi esetre sem javasolt tervezésbe fogni. Főképp azért nem, mert nem a ti dolgotok kitalálni a részleteket. Azt, hogy hogyan történjenek a dolgok, vagy, hogy milyen sorrendben. Vagy, hogy ki legyen az, aki csinálja.

Pláne ne akarjátok isten-ember társaitokat direkt befolyás alá helyezni, mert nem tudhatjátok, pontosan mi a dolguk. Mert azt mindenki MAGa tudja a legjobban. Akkor is, ha látszólag nem tud és nem is csinál semmit.

Tanuljátok meg, hogy a látszat néha mindig csal ☺

Egyre erősödik a rendeződés (szinkronicitás), ennek megfelelően sok meglepetés vár rátok. Mindenféle értelemben. Elkezditek látni és tapasztalni, hogy bizony mindannyian tevőleges és igencsak aktív szereplői vagytok ennek a kozmikus játék színháznak. Ha tudtok róla fizikai valótokban, ha nem, akkor is.

A szemetekkel sok ismeretlen embert láthattok a világotokban, a szívetekkel érzitek, hogy valahonnan nagyon is ismerősök. Egy részüket kedveled, más részüket majd később fogod, ha már rájössz arra, amit most még nem tudsz.

A szemed nem alkalmas arra, hogy az igaz valóságot mutassa neked. Ezt a kapaszkodót is bizony el kell engedd.

Kérdezheted, hogy ha nem érdemes tervezned, akkor mi a feladatod? Minek élsz a Földön?

Sok-sok jó válasz van ezekre a kérdésekre. Valójában csakis jó válaszok vannak.

De nézzük közülük néhányat.

Nos, neked az a feladatod, hogy megéld azt, amit idefent megtervezel. És miután folyamatosan tervezel, pont olyan spektrumot jársz be, amelyet csak akarsz.

Mert mindig az van, amit akarsz.

(Ezúton is köszönjük a szóvirágokat, szép nagy csokor összegyűlt már belőlük ☺)

Nem tartozik a feladatkörötökbe annak eldöntése, hogyan fogsz bizonyos helyzetekből kijönni, hogyan fogsz problémákat megoldani lépésről-lépésre.

Nem tudsz kalkulálni EGY REND-szerrel. Szó szerint lehetetlen átlátnod abból a perspektívából a lehetőségeidet. Nem csak azért, mert minden pillanatban minden változik.

Az viszont feladatod, hogy vedd észre a változásokat és reagáld le őket. Ha nem tudod mi tévő légy, kérj segítséget. De ne mondd meg, milyen formában és mikor érkezzen. Mert mindenki teszi a dolgát, amikor eljön az idő.

És akkor jön el az idő, amikor eljön.

Akkor viszont vedd észre, ez is a dolgod. Ha nem tudod, észrevetted-e a jelet vagy sem, kérj segítséget. Kérd másképp. Hogy megértsd. Hogy világos legyen.

És most jön a lényeg.

Amikor megkaptad az iránymutatást, azt onnan veszed észre, hogy nem észreveszed, hanem a szíveddel érzed. Aztán tudatosítod MAGadban, és ha úgy döntesz, lépsz. Ha úgy döntesz, nem lépsz. Döntened neked kell, és az is döntés, ha nem döntesz.

Bármelyik verziót választod, azonnal a választásod szerint alakulnak a dolgok. Sosincs zavar, mindig REND-ben mennek a dolgok. Akkor is, ha most épp 7 milliárdan éltek a bolygón akár több száz megtestesülésben. Egymással szoros energetikai és biológiai kapcsolódásban.

És ha hiszitek, ha nem, mindannyian tudjátok a dolgokat.

Mert REND-ben vagytok, mindig EGY-ben.

Seth megszólal 3. - A látszat néha mindig csal - Álmodások, utazások

Sok hiedelem kapcsolódik az egyik tipikus éjszakai tevékenységekhez, az álmodáshoz. Az álmodás meglepő hasonlóságot mutat az egyik kedvenc nappali tevékenységekkel, az álmodozással. A kettő között írásban 2 betű a különbség, gyakorlatban azonban még ennyi se.

Amikor a fátyol ezen oldalán vagy, tudatosan tervezed az inkarnációdat. Van, amelyiket izgalmasabban alakítod, van, amikor kissé unalmasra sikeredik. Fő a változatosság. Egyenként sok-sok megtestesülések van, a legkülönbözőbb formában és módon nyilvánultok meg. Más-más idősíkokon. Ezek között a síkok között mindig fennáll bizonyos összetett energetikai kapcsolódás.

Amikor éjszaka azt hiszed, álmodsz, tudatod elhagyja a testedet és más idősíkokon kóborol.

Mai beszélgetésünknek nem témája a halál, de itt szeretnénk kiemelni azt a tényt, hogy minden ilyen testelhagyás a ti fogalmaitok szerint halálnak nevezhető. Nem az, mert valójában sosem halsz meg, csak kitaláltál MAGadnak valamit, amitől félni tudsz. Ideje kijönni ebből az állapotból. Aki minden éjszaka többször is meghal – aztán reggel, mint aki jól végezte dolgát felébred – nincs mitől féljen. A fogmosástól sem szoktál félni, pedig abban nincs ekkora rutinod.

A különböző idősíkok, párhuzamos valóságok közötti utazást erősen túlmisztifikáltatok. Szó sincs róla, hogy bonyolult vagy egyenesen lehetetlen lenne. Sőt, ha hiszitek, ha nem, egész éjjel mást sem csináltok. Mesterei vagytok a módszernek. Rutin Robik.

Az igaz, hogy amikor alszol ebben a fizikai valóságodban, a felsőbb tudatod átveszi az irányítást és oda helyezi a fókuszot, ahol épp szükséges. Miután éber állapotban erről fogalmad sincs, azt hiszed álmodtad az egészet. Amolyan fantáziának gondold. Legtöbbször átláthatatlan, keszekusza történéseknek. Pedig nem azok, sőt, nagyon is összefüggő történések. Csak nem mindig vannak direkt kapcsolatban a jelen fizikai valóságoddal. A nem fizikaival viszont igen, méghozzá minden esetben.

Amikor azt mondjuk, hatalmas létezők vagytok, az alatt azt is kell érteni, hogy sok párhuzamos megtestesülések van ezen a bolygón. Tegyük fel, hogy 200 életet élsz jelenleg. Ez egy alacsony szám az átlaghoz képest, de a példa szempontjából kezelhető.

Amikor alszol, úgymond meglátogatód ezeket az életeidet. Elmész vizitálni saját MAGadhoz. Megnézed mi újság odaát. Ha ramazuri van, helyre teszed a dolgokat, aztán mész tovább.

Fizikai érzékszerveid nem képesek követni ezeket az utazásokat. Ezért van az, hogy reggel felébredsz, és azt mondd „már megint olyan hülyeséget álmodtam”. Pedig csak annyi történt, hogy a sok-sok egyidejű látogatásod élményképei egymásra csúsztak, és ezeket nem tudod külön választani. Maradva a példánál, pár óra alatt 200 buliba belenézni... hát, ember legyen a talpán, aki mindenre tisztán emlékszik.

Nem is szükséges emlékezned, fel sem tudnád dolgozni ezeket, ezért nem emlékszel. Természetesen vannak álmaid, melyeket még reggel tisztán látsz, van, amelyeket még évek múlva is. Ezek olyan értelemben, ahogy gondold, nem valóság, mert az elméd már a hitrendszerednek megfelelően átkódolta őket. Nem úgy emlékszel, vagy fogod fel, mint ahogy a látogatásod történt.

Kérdezheted, mi a célja ezeknek az utazásoknak?

Hát elsősorban az, hogy tartsd a kapcsolatot a tieddel. Elvégre egy csapatot alkottok. Egy nagy család vagytok. A családtagok pedig szokták egymást segíteni, ha úgy hozza a szükség. Érkezik a segítség. Ezek amolyan energetikai oldások, melyek előrébb viszik az ügyet. Oda kerül a fókusz, ahol beavatkozásra van szükség.

Ebben a beszélgetésben kizárólag ezen bolygó szintű megtestesüléseid együttműködéseit taglaljuk, de talán nem ijedsz meg önnön hatalmasságodtól, ha eláruljuk, hogy több bolygón és több univerzumban is létezel egyszerre. Ezek után nincs mit csodálkozni azon, hogy időnként úgy ébredsz, mint aki egész éjjel a bányában dolgozott. Sőt, 1 hete abba sem hagyta a munkát.

Ezen életérzésednek azonban más konkrét oka is van. Amikor a tudatod épp máshol élménykedik, a tested alapfunkciói a sejtudat okán gondtalanul működnek tovább. Igen ám, de az az energia, ami a létezésed alapja, a tudat. Ez működteti a karosszériádat. Ha ez az energia sokáig távol van, a fizikai formádból kiszáll az erő. Ha sokáig alszol – mert hát nagy a család – nehezen találsz vissza a formádba. Nem hogy nem frissen fogsz felébredni, hanem a már említett bányában dolgoztam érzésed lesz az uralkodó.

Az alvási szokások tárgykörben ezeket a vonatkozásokat még részletesen taglaljuk, beleértve azt is, hogy lehet jól kijönni a bányából.

Sokan vagytok, akik olyan valóságosnak érzékelitek az álmaitokat, hogy már erősen felmerül a gyanú, nem is álom volt, hanem valóság. Nos, szó szerinti értelemben véve az éjszakai tevékenységed sosem álom. Ebben az értelemben álom nem létezik.

Most nézzük az álmodozási tevékenységeket. Megint - vagy még mindig ? - a szavakon lovagolok, de mint mondtam volt, ez az egyik kedvenc foglalatosságom.

Amikor álmodozol – azaz elképzelsz bizonyos vágyott célt vagy történést – újabb valóságot teremtessz magadnak. A teremtő erőd hatalmasabb, mint gondolod. Ezért mondjuk olyan sokat, hogy mindig arra koncentrálj – ez esetben azon álmodozzál -, amit vágyott állapotként akarsz MAGad számára megteremtteni. Mert azt is megteremtéd, amire nem vágysz. Ugyanaz a módszertan, csak a fókusz más-más.

Teremtessz ígyis-úgyis.

Minden pillanatban.

Légy tudatos a saját tevékenységedre és azon álmodozzál, ami neked jó. Különben nem lesz jó neked.

Visszatérve a valóságaid közötti utazgatásra, most ez még jellemzően azért alvás közben történik, mert éber állapotban nem tudod pontosan, hogyan is csinálod az egészet, amikor nem vagy éber. A tudatosság emelkedésével azonban megtapasztalhatod, milyen egyszerű az egész. Többen vagytok rá képesek, mint gondoljátok. Egyre többen éber állapotban is bele tudtok nézni, ill. avatkozni más valóságaitokba. Látjátok a történéseket és közreműködtök, ha szükséges. Az energetikai kapcsolódások miatt ezek a beavatkozások valamennyi inkarnációdra azonnali hatást gyakorolnak. Ezekről részletesen fogunk beszélni a gyógyító technikák tárgykörben, amikor is minden életre ható módszereket taglalunk.

Amikor utazol-kalandozol a valóságaidban, egy bizonyos tudatállapotban teszed mindezt. Ez egy frekvencia, amely dimenzió kapukat tud kinyitni, persze csak ha tudja a jelszót. És van hozzá kulcsa

Manapság már annyira elvékonyodott a fátyol, hogy spontán élményként is megélheted az egészet. Mész az utcán és egyszer csak másik utcán találsz MAGad egy másik korban. Lényegében annyi történik, hogy már nem csak alvás közben vagy erre képes, hanem ébren is. Később tudatosan is elő tudod idézni a történetet, ha akarod megnézni MAGad, épp mit csinálsz a középkorban.

Moziba sem kell menned, elvégre mennyivel izgalmasabb, ha az ember a saját moziját nézi. Ráadásul bármikor beavatkozhat a történetbe. És mozijegyed sem kell venni, tekintve, hogy örök érvényű bérlettel rendelkezel.

Sőt, tied az egész mozi.

Seth megszólal 4. - A látszat néha mindig csal - A környezet, a téged körül vevő világ

Mikor körbe nézel a MAGad által teremtett világodban, előfordul, hogy nem tetszik, amit látsz. Nem tetszik az épület ahol élsz, nem tetszik az ember-csoport akik körül vesznek, legyen az család, szomszéd, munkatársak, barátok vagy bárki más. Nem tetszik, ami történik.

Fontos, hogy tudd, a teremtett világod minden esetben azt mutatja, hogyan állsz saját MAGadhoz.

Nem ÖNMAGadat mutatja, hanem a hozzáállásodat ÖNMAGadhoz. Ez nagyon nagy különbség.

Ég és Föld a kettő.

Amikor a külvilágodban keresed a kiutat, amikor másokat akarsz megváltoztatni, akkor még jó messze vagy a megoldástól. A külvilágod nem úgy változik, ahogy mondd neki és elvárod tőle, mert úgy nem tud.

A helyzet kulcsa a kezében van, pontosabban benned, legbelül. Csak MAGadon keresztül tudod a teremtésed megváltoztatni.

Már megbeszéltük, hogy van egy saját mozid. Van egy vetítőd, van vetítő vásznad. Ha nem tetszik a műsor, hiába szaladsz oda a vászonhoz és próbálsz szebbé tenni a darabot, felesleges időtöltés az egész, csak elfáradsz bele. Attól még ugyanaz lesz az adás.

Ha viszont a vetítőtől tudatosan szeded ki azokat a momentumokat, amelyek már nincsenek kedvedre, a vásznon is változik a kép. Megváltozik a világod.

Másképp fogsz tekinteni emberekre és azok másképp fognak reagálni rád. Hiszen bármilyen kapcsolatról legyen is szó, az mindig 2 emberen múlik. Ha az egyikük változik, a másiknak is változnia kell. Persze ez a folyamat leegyszerűsítve működik így. Valójában összetettebb.

Amikor valakire gondolsz, egyfajta üzenetet küldesz neki telepatikusan. Ha az illető rezonál rád, veszi az adást. Ahogy a tv vagy a rádió is akkor veszi tisztán a műsort, ha rá van állva az adott frekvenciára. Az adás akkor is megy, ha ki van kapcsolva a technika vagy épp más csatornára van hangolva.

Mindannyian egyfajta egyedi „adó-vevő” készülék vagytok, ha tudtok róla, ha nem. Minden pillanatban sugároztok, és egyben veszitek is az adást. Azt az adást, amire épp a tudatossági szintetek

függvényében rezonáltak. Ez a rezonancia tartalmaz bizonyos információt, amely a külvilágodban anyagi formában is megnyilvánul.

Leegyszerűsítve a folyamatot pontosan így teremtitek a valóságnak hitt mozzintokat. Ha az az utasítás (információ), hogy értéktelenek, vagy egyenesen semminek érzed MAGad, akkor a világod ezt fogja mutatni. A szüleid vernek, a tanáraid leosztályoznak, a barátaid kiközösítenek, a szomszéd átnéz rajtad és hagyja, hogy a kutyája az ajtód elé piszkítson. A főnöködnek pedig bármit csinálsz, semmi nem lesz elég jó.

Mert a belső kivetülésed minden pillanatban ezt az adást sugározza az Univerzumba.

Ha változtatni akarsz, a műsort kell változtatnod. Át kell programoznod a kivetülésed. Meg kell szabadulj az értéktelenség érzésétől. Mert az nem te vagy, hanem csak egy színházi kellék, mely a szerepedhez járt. De már ugye kifelé jössz a szerepedből, persze csak ha elegend van belőle. Nem kötelező.

Addig játszol, amíg csak akarsz.

Ha úgy döntesz, nem változtatasz, mindig lesz valaki a világodban, aki átnéz rajtad. Ha teljesen idegen az illető, akkor is. Mert hiába találkoztok most először, a vevő készüléke veszi az adást. Nem is kell fizikai síkon találkoznod, akkor is tudja rólad, hogy értéktelen vagy és annak megfelelően reagál.

Ez az egyszerű oka annak, hogy ahogy belül változol, a környezeted is megváltozik. Van, hogy egyik pillanatról a másikra, van, hogy eltart egy ideig. De az biztos, hogy a kivetülésed reagál, hiszen a tied. A mozivászon sosem él önálló életet. Nincs programja, csak mutat és visszatükröz. Minden pillanatban, a legapróbb részletig. Az utolsó szögig.

Sosem a környezeted hat rád, hanem te teremtéd a környezeted.

Kicsiben és nagyban egyaránt. Tágabb értelemben vett környezeted is azt mutatja, mit is tartasz MAGadról. A városod, az országod, ahol élsz. Sőt, maga az egész földrész is a kisugárzásodnak megfelelő. Sokat mondjuk, hogy EGY-ben vagytok mindennel és mindenkivel. Valamennyien részt vesztek a környezet teremtésében, mely pontosan tükrözi a közös hiedelmeiteket. Ha nem tetszik, amit MAGad körül látsz, ideje elkészönnöd néhány zavaró tényezőtől.

A munkát mindig önmagadon kell elvégezned, sehol máshol.

Onnan fogod tudni, hogy haladsz, hogy megváltoznak a körülményeid. Méghozzá igen alaposan. Ha nem változik semmi, az azt jelenti, belül még nem módosultak a hiedelmeid. Folytasd tovább a munkát. Ne foglalkozz másokkal, haladnak-e ezen az úton, vagy sem. Te csak haladj a sajátodon. Légy nyugodt, fel fog tűnni, hogy valamit másképp csinálsz. Nem kell telekiabálnod a világot, micsoda hős vagy, erre semmi szükség. Aki kíváncsi rá mit és hogyan csinálsz, úgyis észre fogja venni. Ne csodálkozz, ha sok új ismeretségre teszel szert. Úgymond véletlenül összetalálkozol hasonló emberekkel. És eltűnnek a világodból olyanok, akik már nem kell mutassák a belső zavaraidat, egészen egyszerűen szólva azért, mert már nincs zavar, amit mutassanak.

A világod – beleértve az egyénit és a csoportosat egyaránt – általad teremtődik. A környezeted – ahogy a mozivászon – nem hat vissza rád. Kivéve, ha azt hiszed, hogy hat. Ilyenkor önként lemondasz teremtő hatalmadról, kicsi, erőtlen és tehetetlen áldozatnak gondolod MAGad, akivel kibabrált a nagy betűs ÉLET, és kénye-kedve szerint dobálja ide-oda.

A valóság az, hogy egy hatalmas, örökkön-örökké létező vagy, aki leszületett fizikai formák sokaságába, hogy megélje ÖNMAGát.

De ez a „forma” bizony szabad akaratot is kapott. Képes kijönni a helyzetből, ha úgy dönt.

Mert döntés kérdése az egész.

És akkor a szegény, szerencsétlen kisember egyszer csak ráébred önnön hatalmasságára. Ezt ti úgy hívjátok felébredés.

Ha hiszitek, ha nem, mi idefent ujjongva ünnepelünk minden újabb felébredett létezőt. Még nem látjátok, milyen sokan vagytok. Még MAGatokkal vagytok elfoglalva és a tokkal, amely bizony megsínylette ezt a hosszú utat. Megfáradt bele.

De a csoportos teremtetéseknek nem csak az része, hogyan juttok együtt jó mélyre, hanem az is, hogyan juttok sosem látott magasságokba. Egyre több és több lehetőségetek van minderre, egyre több segítséget kaptok egyre több formában. Legyetek rá tudatosak. Az orrotok előtt van a megoldás, csak néha annyira egyszerű, hogy észre sem veszitek. Valami mágikus, bonyolult és hozzáférhetetlen módszert kerestek, de ilyenről szó sincs. Nagyon is egyszerű.

Seth megszólal 5. - A látszat néha mindig csal – (Ön)gyógyító technikák. Betegség, ami nincs

Pontosan tudjuk, mennyien várjátok, hogy megkapjátok azt a minden betegséget gyógyító módszert, amely egyben hosszú életet is biztosít számotokra.

Előre bocsátjuk, több ilyen technika is van, a legtöbbször már a rendelkezésetekre áll, ha nem is mind. Ennek pedig az az oka, hogy van olyan módszer is, melyet most még veszélyes lenne használnotok, annyira hatékony. Ez látszólag ellentmondás, de nem az.

Amikor leszületsz, és úgy döntesz élsz egy bizonyos minőségű és mennyiségű életet, mindezt azért teszed, mert hatalmas létezőként sokféle módon szándékozol megélni ÖNMAGad. Ezeket párhuzamosan teszed, sok-sok valóságban. Tehát abban az értelemben, ahogy használjátok, nincs előző és jövőbeni élet, minden egyidejűleg történik.

Maradjunk a korábbi 200-as példánál. Leszületsz 200 életet és teljesen érthető, hogy nem szándékozol 200-szor ugyanazt megélni. Semmi értelme. Nem, mintha kellene, hogy értelme legyen, de sokkal inkább ismered meg ÖNMAGad más-más élethelyzetekben. Ezek a legkülönbözőbb minőségű életek és van köztük sok olyan is, amit az elméddelel képtelenségnek tartasz. Mármint azt, hogy ilyen életet akartál élni. Hogy szellemileg, vagy testileg súlyosan fogyatékos légy. Hogy intézetbe zárjanak, ahol még atrocitások is érnek a többi hozzád hasonló által.

Az elméddelel mindez felfoghatatlan. Ahogy az is, miért kell egy gyereknek súlyos betegségekkel megszületnie, aztán szenvednie egész - akár rövid, akár hosszú - életében. Nehéz életet teremtve ezzel a körülötte élőknek is. Nem érted, miért van annyi gonosz ember, aki kínoz másokat, legyen az istenember társa, vagy éppen egy állat.

Sokan vagytok, akik már pontosan tudjátok, hogy az isteni színjátékban ez egy szerep és semmi más. Döntés eredménye és nem véletlen vagy szerencsétlen baleset. Mert olyan nincs.

Semmi nincs a teremtett világodban, amely ne döntés eredménye lenne. Döntés és részletes tervezés, valamint megállapodás-kötés eredménye, melyet minden esetben felül lehet íni.

Ezt sokkal többször teszitek meg, mint most gondoljátok. Az életeitek tervezése sosem áll le, ez egy folyamat.

Minden helyzetből ki lehet jönni, ha ez a döntés, amit meghozol. Márpedig minden döntést te hozol meg, nincs rajtad kívül álló kényszerítő körülmény.

Ha úgy döntesz, pestisben halsz meg embertelen körülmények között, úgy fogsz. Ha közben úgy döntesz, felépülsz belőle, ez fog megtörténni. Ha gonosz, „fekete erők” semmisítenek meg, hát úgy lesz. Megteremtéd MAGadnak a körülményeket, beleértve a gonosz erőket is. Aki már elindult kifelé az illúzióból, jól tudja, hogy gonosz sincs. Kivéve, ha úgy dönt, hogy legyen. Ezért van az, hogy bizonyos emberek vad és végeláthatatlan harcokat vívnak olyan teremtményekkel, amelyeket saját MAGuk teremtettek meg, hogy legyen kivel küzdeniük. A többiek meg addig a hasukat suttetik a tengerparton, mert semmi kedvük harcolni. Egyik sem jobb vagy rosszabb a másiknál, egyszerűen más-más tapasztalatot eredményez.

REND-ben van.

Valószínűleg te MAGad is megélted már mindkettőt. És biztosan voltál (vagy) már testi vagy szellemi korlátok között. Saját teremtő hatalmadnál fogva. Ugyanez a teremtő hatalom dönthet úgy, hogy leveti a már korlátozó jelmezt és megtapasztalja azt, milyen is meggyógyulni. Akár fizikai, akár szellemi értelemben. Vagy akár mindkettőben egyszerre.

Sok példa van és volt is mindig erre, némelyik szintén nem volt a racionális elme által felfogható. Súlyos („halálos”) betegségekből kigyógyulni napok – akár percek alatt – ez nem szokványos dolog. Pedig jobb, ha megszokjátok ezt is, mert egyre több ilyen gyors gyógyulást fogtok látni.

Mert aki úgy dönt, az meggyógyul.

Hiszen valójában sosem volt beteg, csak felvett egy „beteg” jelmezt annak minden kellékével együtt.

De mint már többször is említettem volt, szép lassan veszitek le a jelmezeiteket. Kezdek meggyógyulni – úgymond. Már aki úgy dönt, hogy meggyógyul. Mert nem mindenki dönt úgy. Van, aki még nem szenvedett eleget. Ez is REND-ben van, mint minden az Univerzumban.

Ami ezután következik, az azoknak szól, akiket érdekel, hogyan lehet meggyógyulni – azaz levetni a beteg jelmezt. Először is fontos tudnod, hogy amikor megtervezted jelenlegi helyzetedet, az ebből kivezető megoldást és útvonalat is oda raktad MAGadnak. Függetlenül attól, hogy ezt most észreveszed vagy sem. Mindig ott van, hiszen szabad akaratom van minden tapasztalást illetően.

Ennek a fejezetnek (ön)gyógyító technikák a címe. Ez tartalmilag annyit jelent, hogy nem cél jelen keretek között olyan módszertanok taglalása, melyek 3. személytől, eszközöktől történő függést jelentenek. Nem azért, mert ezek haszontalan gyógymódok, hanem mert ezeket úgyis megtaláljátok hirdetések vagy ajánlások útján. Itt jegyezzük meg, hogy a különböző módszerek különböző tudatossági szintnek vannak megfeleltetve, tehát ahogy alakulsz-fejledsz, más módszertant fogsz felfedezni-megtalálni. Ne ragadjatok le egy-egy megoldásnál, mert egy idő után már nem szolgálják a haladást, inkább ragasztanak bele a helyzetbe. Szintén ide tartozik, hogy a tudatossági szint emelkedésével újabb technikák bontódnak ki, ti ezt úgy mondanátok „feltalálják” őket. Ez így szó szerint nem igaz (már megint a szavakon lovagolok), mert nem kell feltalálni semmit, csak úgymond

fel kell nőni a feladathoz. Mégpedig annak, aki ezt vállalta, azaz ez a dolga. Ne csodálkozzatok azon, hogy ezek olyan emberek is lehetnek, akiknek a gyógyításhoz korábban semmi, de semmi közülük nem volt. Sőt, többségük ilyen ember, ugyanis őket nem korlátozzák tanult sémák és keretek, valamint eszközök. Egyszerűen előhívják MAGukból ami ott van. Nem feltétlenül egyik napról a másikra, de ez sem kizárt. Semmi sem kizárt a tapasztalás szempontjából.

Nem árt, ha erre időben felkészültök, ugyanis sok olyan történés vár rátok, melyre most a „csoda” szót használjátok. De lassan majd ezeket is megszokjátok.

Nézzük, hogyan lehet előidézni a betegségnek nevezett állapotot. Azt már régen tudjátok, hogy minden energia. Ugyanez az energia alkotja a szék lábát is és az általatok élőnek nevezett világot is. Csak más-más információ hozza létre mindezen dolgokat. Az energia és az azt megformáló információ forrása pedig a tudat. Ez egy intelligens rendező elv, ez az oka annak, hogy az Univerzumotokban mindig REND van.

Mindennek és mindenkinek van őt létrehozó tudata. Tehát eredendően intelligens. Még a székláb is. Ez nem jelenti azt, hogy öntudata is van, tehát ne aggódj, ha belerúgsz egy szék lábába, nem fog megsértődni rád. Neked viszont fájni fog, „rosszabb” esetben még az ujjad is eltöröd. Így segít hozzá téged a székláb egy újabb megtapasztaláshoz.

Mert szó szerint minden érted van.

És mindent te teremtesz oda MAGadnak, még a széket is, útban lévő lábával együtt. Tegyük fel, eltöröd a lábad ujját. Valljuk be, kevesen szoktátok megköszönni ezt az élményt, pedig ha már tudatosabbak vagytok, akár meg is tehetnétek. Amikor már egészen tudatos vagy, ilyen „kellemetlen” élmények ritkán, vagy egyáltalán nem érnek.

Hogy miért nem? Mert már nincs szükséged ilyesfajta megtapasztalásra. Épp elég széklábat rugdostál már össze, inkább más élmények után nézel. De mindig te döntöd el, mennyi széket akarsz megrugdosni. És pont annyit fogsz. Megteremted hozzá a körülményeket. Megtervezed a széket, aztán azt a valakit is, aki úgy oda teszi neked, hogy jól bele tudj rúgni. Az ügyesebbje több ujját is el tudja törni egyszerre, ők már nagyon rutinosak. És mondhatni intenzívebb megtapasztalásra vágynak. Mindehhez persze olyan energetikai csomópontokat képeznek MAGukban, melyek előidézik a kívánt élményt. Ezeket az energetikai csomópontokat hívjátok blokknak, beakadásnak, ez esetben önbüntető programnak. De a hiedelem, a hitrendszer is ugyanezt jelenti. Semmi más, mint egy eszköz a színházi kelléktárból, amely a jelmezhez jár. Mint tudjuk, a kellékek, kiegészítők fontos elemei a darabnak. Különben nem lenne élethű az egész. Amikor színházba vagy moziba mész, tudod, hogy amit láatsz nem valódi, hanem valakinek a kitalációja.

Tudd, hogy TE VAGY SAJÁT MAGAD KITALÁCIÓJA.

És minden kellékkal fel vagy szerelve ahhoz, hogy élethűen alakítsd a szereped. Mert a kellékes is te MAGad vagy.

Tehát minden megtestesülésed elvárt élményanyagához hozzá teszed a szükséges energetikai csomópontokat. Ez jelentheti azt, hogy betegen születesz, de jelentheti azt is, hogy súlyos betegséget kapsz vagy éppen baleset ér. Az intenzívebb élmény után vágyakozók mindezt együtt is megtapasztalják.

Minden tudatos tervezés eredménye.

Itt fontos megemlítenünk, hogy sokan azt gondolják, bizonyos karmikus kapcsolódások áldozatai vagytok, amely ellen nem tudtok tenni semmit. Karma – mint olyan – nem létezik, kivéve, ha megteremtéd MAGadnak. Miután az életeid nem egymás után, hanem egyidejűleg zajlanak, értelmetlen ok-okozati összefüggést feltételezni. Összefüggés van, de nem ok-okozat vagy tett-következmény értelemben. Magyarul nem azért toltá eléd valaki a széket, mert valamikor máskor te is ezt tetted vele és így eltörte a lábujját. Egyszerűen megállapodtatok, hogy bizonyos tapasztalásokhoz segítitek egymást. Megjegyzem, alapesetben csak azok csinálnak ilyet, akik nagyon szeretik egymást. Így aztán a legkülönbözőbb furfangos módokon tologatjátok a széket oda-vissza egymás lába elé. A világitást is lekapcsoljátok, nehogy a másik észrevegye az akadályt. Még kikerülné, aztán hol marad a játék? ☺

Így fordul elő az, hogy a számodra legkedvesebb létezők a legkülönbözőbb formában jelennek meg az életeidben. Szülőd, gyereked, barátod, beteljesületlen szerelmed, vagy munkatárs, szomszéd, esetleg a zöldséges, akihez vásárolni jársz.

Bárki legyen most körülötted, megtervezett szerepe van az életedben. Hozza a formáját – szó szerint.

Ha már a szavakon lovagolunk, most jutottunk el arra a pontra, hogy betegség – mint olyan – nem létezik. A látszat ismét csal.

Részletesen végignéztük, hogyan veszitek MAGatokra a „beteg” jelmezt. Most pedig eljött az idő - ami szintén nincs, de erről majd máskor -, hogyan lehet ezt a jelmezt levenni.

Ha most ez egy tv műsor lenne, kiírnánk, hogy „csak erős idegzetűeknek” ☺

Olyan módszerek következnek, melyek többségét ismered. Ismered, de nem használod, mert egyszerűen mentálisan el vagy lustulva. Nem szoktad meg, hogy érdemben tegyél MAGadért. Inkább elmentél az orvoshoz, gyógyítóhoz, jóshoz vagy tanfolyamra, csak oldja már meg helyetted valaki a problémáidat.

Nincs ezzel semmi baj, csak ideje ráébredned saját működésedre. Mert mindig van-lesz, aki segít, de helyetted nem tehet egy lépést sem.

Senki nem járhatja helyetted a saját utadat.

Seth megszólal 6. - A látszat néha mindig csal - (Ön)gyógyító technikák 1.

Kedveseim, épp eleget elemeztük, hogyan okozol MAGadnak betegségeket. Mindezt azért tettük ilyen részletesen, mert ha nem érted meg saját működésed, változtatni sem tudsz rajta. Márpedig ez a te dolgod.

Előre bocsátom, a teljesség igénye nélkül taglaljuk a lehetséges módszereket. Túl sok van ahhoz, hogy mindet leírjuk, és különben sem használnátok mindet. Arra biztatunk, hogy tapasztald ki, melyik neked a legjobb és használd azokat. De ne ragadj le, mert ahogy te MAGad változol, adódnak más-más módszerek is.

Kezdjük is el. Arra kérlek, vegyél egy jó mély levegőt és sóhaj-szerűen fújd ki. Ezzel már tudatosan el is kezdted tenni MAGadért.

1. LÉLEGEZZ!

Általában lebecsülsz a lélegzés jelentőségét, pedig ha csak időnként tudatosan lélegeznél, rég nem lenne semmi bajotok.

Amikor levegőt veszel, korántsem csak annyi történik, hogy sejtjeidet friss oxigénhez juttatod. Valójában ilyenkor azt az energiát szívod MAGadba, mely MAGA AZ ÉLET. A rezgés, A MINDEN. Próbáld csak ki, vegyél egymás után néhány jó mély levegőt. Nagy valószínűséggel el fogsz szédülni. Tudod, miért? Mert olyan hatalmas energia-csomag érkezik hozzád, hogy hirtelen nem tudsz vele mit kezdeni. A fizikai formád szinte tiltakozásba kezd. Nem bírja a tempót. Ezért nagyon fontos, hogy ne vigyéd túlzásba sem, mert hiába végtelenül egyszerű a technika, nagyon is hatásos.

Mindent csak mértékkel.

Ám a „gyógyulásnak” két megközelítése van. Amikor beszívod a levegőt - amely korántsem „csak” levegő - friss energiához jutsz. De leginkább olyan fontos, hogy ha bármilyen fizikai vagy érzelmi problémád van, a kifújásra is kellőképpen koncentrálj.

Hogy maradjunk a példánál, belerúgtál a szék lábába. Tegyük fel, nagyon fáj. Ilyenkor az ember szokta MAGát nagyon sajnálni. A fájdalom, az önsajnálát érzésmintái ilyenkor szikrázó táncot járnak egymással. Annyira szikráznak, hogy a szemed majd kiugrik a nagy fényességtől. Ezt hívjátok tapasztalatnak. Kis túlzással ezért születettek le, mert idefent ilyesmit nem tudnátok megélni. Itt se szék, se láb, se székláb ☺

Tehát, ott állsz és józódik a szemed. Dönthetsz úgy, hogy hagyod az érzést áramolni MAGadban, sajnálhatod is MAGad bármeddig. Szóvirágokat is eregethatsz, szidhatod a felmenőit annak, aki az utadba tette a széket.

Talán már rájöttél, hova menj reklamálni, ha valami nem tetszik ☺

De úgy is dönthetsz, hogy veszel néhány mély levegőt és mind a fájdalmat, mind az önsajnálatot egyszerűen kifújod. És minden mást is, mely még zavaró érzésként felmerül az adott helyzetben.

Itt fontos emlékeztetnünk, hogy nagy valószínűséggel több életedben is van hasonló érzésed. Ha igazán hatékony akarsz lenni, gondold vagy mondd azt, hogy minden életedből kifújod ezeket az érzéseket.

Miután egyre direktebb kapcsolódásban vagy valamennyi életeddel, ne lepődj meg azon, ha más életeid képei megjelennek előtted. Ahol épp valamilyen fizikai sérülés éri a lábad. Már ha egyáltalán van lábad. Mert az is előfordulhat, hogy nincs. Ez a magyarázata annak, hogy akár a végtagjaid, akár a belső szerveid működésében zavarok mutatkoznak, akár minden különösebb ok nélkül is.

Például egy bizonyos helyen időnként fáj a lábad, pedig ebben az életedben nem érte semmilyen sérülés. Nos, miután a biológiai forma is direkt kapcsolódásban van, bizony néhány levegő-energia csere csodákra képes.

Ha fáradt vagy, ha fáj valamid, ha megbántottak, ha lekésted a buszt, lélegezz.

Aztán figyelj meg, mi történik. Ne minősítsd, csak figyelj meg.

Biztosan előfordult már veled, hogy minden különösebb szándék nélkül spontán nagyot sóhajtottál. És jól esett. Ha mindezt már tudatosan teszed, még jobban fog esni. Kezeld amolyan játékként az egészszet. Bármikor ismételheted.

2. EGYÜTTMŰKÖDÉS AZ ELEMekkel

Amikor azt mondjuk, minden értetek van, azt szó szerint értjük. És ez most nem a szavakon történő lovagolás, hanem teljesen komoly állítás. Viccen kívül ☺

Hogy ne is menjünk messzire, maradjunk a levegőnél. De hogy azért haladjunk is, beszéljünk a szélről. Most nem jobb vagy bal szél értelemben véve, hanem mint mozgó levegő.

Amikor nagyot sóhajtasz, akkor valójában szelet csinálsz (most csak ezt a verziót taglaljuk). Ez a szél – ahogy minden szél – információt hoz és visz. Klasszikus értelemben véve szállítmányozó eszköz. Van olyan éleetek, ahol csak úgy beleszagoltok a levegőbe és tudjátok, mi történik a világ másik végén. De most arról beszélünk, hogy szolgál téged a szél. Mert szolgál. Ingyen és bérmentve lefűjja rólad a bajaidat. Mondhatnád, hogy már annyiszor fűjt meg szél, hogy egészen szeles vagy, sőt. Kissé bogaras ☺

Nos, a szél van. Érted akkor van, ha már tudod, hogy érted van.

Minden folyamatot a tudatosság indít be. Állj ki egyszer a szélbe és hagyd, hogy mindent lefűjjon rólad, ami zavaró érzés. Előfordulhat, hogy a kellemes szellőből egyszer csak hatalmas vihar kerekedik. Ilyenkor biztos lehetsz benne, hogy sok elengedni valód van még, melyhez kicsit több erő kell, mint egy egyszerű szellő. De semmi gond. Ha néhány mély levegővel rásegítesz a folyamatra, még jobb. Néha a szélnek is jól jön a segítség.

Azért, mielőtt hurrikánt csináltok, gondold át, milyen más technikát tudnál bedobni.

Itt van mindjárt a víz. Külsőleg és belsőleg egyaránt alkalmazható és igen hatásos.

Ha nem érzed jól MAGad, dobj be egy pohár vizet. Egészen másképp fogod érezni MAGad. Ugyanis a víz is intelligens létező. Van neki tudata. Tudja, hogy tud neked segíteni. De csak akkor, ha te is tudod. Ez a ti közös kis titkokotok.

Amikor eljön az idő, hogy távozzon a fizikai formádból, meg is köszönheted neki. Csak ne lepődj meg, ha visszaválaszol. A víz többet tud, mint gondolod. Nem csak ki, hanem le is tud téged takarítani. Mondhatnád, hogy de jól feltaláltuk a spanyol viaszt, de ezt most nem a fizikai értelemben vett mosakodásra értjük.

Itt van például a tudatos zuhanyozás. Ez abban különbözik a nem tudatostól, hogy tudod, a víz lemossa rólad a fizikális és mentális jellegű problémáidat egyaránt. Nem véletlen, hogy a zuhanyozás frissítő hatású. Ha ráadásul tudatosan teszed, egyenesen csodákra képes. Rutinosabbak kiegészíthetik a folyamatot néhány mély levegővel, sőt, ez esetben a kádba pisilés is megengedett. De csakis tudatosan!

Ne feledjétek, mi mindenhol ott vagyunk, mindent látunk és hallunk. (de ezt nem fenyegetésképpen mondjuk, csak hogy tudjátok)

Természetesen a víz minden formájában képes tenni érted. Akár a folyóban vagy a tengerben úszol, akár az eső esik rád, vagy egyszerűen csak a kezed mosod.

Sokan hallottatok már a víz programozhatóságáról, de nagyon kevesen éltek vele. Lényege, hogy ha bizonyos feliratokkal vagy szimbólumokkal látod el a vizet, átveszi azok rezgését. Majd mikor megiszod, átveszed ugyanezt a rezgést. Például, ha beteg vagy, ráírod egy ki papírra „egészség”. Aztán ráragasztod egy üveg vízre és rajta hagyod néhány órát. Ha 1-2 napot, még jobb. Utána tudatosan megiszod. És elköszönsz tőle, ha távozik.

Ilyen programozott vízzel locsolhatod a növényeidet vagy itathatod az állataidat. De ha van úszómedencéd, kipróbálhatod, hogyan hat egy kis cetli a víz minőségére. Meg fogsz lepődni az eredményen.

Akkor lovagoljunk is tovább. Nézzük a víz után a tüzet, kizárólag öngyógyítási szempontból. Sokan féltek tőle, mint a tűztől ☺ Persze ennek is a tapasztalás az oka, hiszen vagytok jó néhányan, akiket mágján is elégettek. Ez egy elég meleg helyzet, nem csoda, ha mai napság is mutatkozik félelem a témában. Milyen szerencse, hogy épp az öngyógyító technikákat taglaljuk. Aki fél a tűztől, az inkább gyógyítsa MAGát vízzel.

Manapság ritkább a tűzvész, de ha mégis találkozol vele bármilyen formában, figyelj meg az azt követő állapotot. Van az a helyzet, melyet a tűz tud leginkább megoldani. Ugyanis a legerősebb transzformáló energia. A fénix madár legendája sem legenda.

De maradjunk az öngyógyítás témakörénél. Sokan szoktatok gyertyát gyújtani különböző okokból kifolyólag. De kevesen juttok el odáig, hogy problémáitokat teljesen tudatosan átadjátok a tűznek, hogy transzformálja azokat. Pedig meg tudja tenni. ha már tudod, hogy tudja.

Amikor gyertyát gyújtasz, tüzet raksz, egészen egyszerűen ajánld fel a tűznek a problémáidat. Meglátod, milyen jó fej, még örülni is fog nekik. Szereti a kihívásokat.

Ha nem kedveled a nyílt lángot, akkor sem kell lemondanod a tűzzel történő együttműködésről. Hogy ne menjünk messzire, mindjárt ott van nektek a Nap. Semmi túlzás nincs abban, hogy ezen a bolygón ebben a formában nem tudnátok Nap nélkül létezni. De a Nap is sokkal többet tud, mint gondoljátok általában. Gyógyít, bizony hogy gyógyít!

Ha megkéred rá, egyszerűen kisugározza belőled a betegséged. Átrezget a fényével.

Igen sok hiedelem kapcsolódik a Nap káros hatásaihoz, ezek mind-mind az illúzió tárgykörébe tartoznak. A Nap önmagában nem tud például bőrrákot okozni. De ha a színházi kelléktáradnak része az a hiedelem, hogy ha sokat napozol bőrrákot kapsz, akkor neked van igazad.

Mert mindig neked van igazad.

Vannak köztetek, akik bőre úgymond fényérzékeny. Jobb, ha tudjátok, hogy ez is bizonyos hiedelem manifesztációja. Aki még fél a saját fényétől, az le fog égni a napon. De csak addig, amíg fél ÖNMAGától. Később már nem.

Jó móka lehet megkérni a Napot, ugyan sugározza már ki belőled az önbizalom hiányt, a félelmet vagy bármi mást. Csak sétálsz a napsütésben és játékosan összekacsintasz vele, megkéred erre-arra. Amúgy barátilag.

Egyre többen tudjátok, hogy a fizikai átalakulások meghatározó momentuma az emberi DNS változása. Sokan kifejezetten koncentráltok is a DNS áthangolására. De egy valamit még kevesen tudtok. Nevezetesen azt, hogy a Nap energiája nélkülözhetetlen a folyamathoz. Amikor megkéred

bizonyos dolgokra, ne hagyj ki a DNS hangolást sem. Ha már épp úgyis arra jársz, nem oszt, nem szoroz ezt is megoldani.

És még mindig nincs vége (sosincs vége)

Nem tartozik a gyógyítás témakörhöz, de fontos megemlíteni, hogy a Nap energiájával jól is tudsz lakni. És még enni sem kell hozzá.

Módszertan a következő: Összeérinted külön-külön a két mutató- és a két hüvelykujjadat. Ezzel egy négyzet-formát alkotsz. Ezt a Nap felé tartod úgy, hogy a szemöldököd közötti részre süssön. (3.szem) Ezen az úgynevezett prizmán keresztül a Nap energiája koncentrálódik és feltöltödsz finom fénnel. Néhány perc alatt jól is tudsz lakni. Ha tudod, hogy így van.

Szoktatok nagy dózisban is kapni a napenergiából, ezt napkitörésnek hívjátok. Ezek valójában tudatos energia-csomagok, melyek értetek vannak. (mint minden) Még ha a technikátok nem is bírja mindig a kiképzést. Nincs félni valótok, mert már tudjátok, hogy a napkitörés energiáját is hasznosítjátok. Ha már tudjátok, hogy hasznosítjátok. Ilyen egyszerű.

És most a Napról szálljunk le a Földre és lovagoljunk tovább a szavakon.

Sokan vagytok, akik ilyen-olyan problémák kezelésekor úgymond leföldelitek MAGatokat. Egyszerűen a nem kívánt energia-minőséget és/vagy többletet tudatosan a Földbe továbbítjátok.

Az a tiszteletteljes kérésünk, hogy a jövőben ezt is másképp csináljátok.

A bolygóval egy energetikai rendszert alkottok. Oda-vissza hattok egymásra. Persze ez így szó szerint nem igaz, de valamennyire érzékelteti a valóságot. Ha az elfáradt energiáidat a Földbe továbbítod, olyan, mintha a pénzedet az egyik zsebedből a másikba tennéd. Nem lesz se több, se kevesebb, bár érezheted úgy, hogy ettől valamelyest jobban érzed MAGad. (pénzről is majd később)

Új technika: A fark csontod alól felfelé indulva a gerinceden keresztül, az isteni ÖNMAGad felé áramoltasd mindazt, amire már nincs szükséged. A többit pedig bízd csak bátran ÖNMAGadra, tudod kezelni a helyzetet.

Mondhatnád erre, hogy ez valójában nem is földelés és igazad is van. Erre én azt mondom, már megint lovagolunk a szavakon ☺

De ha már ily módon is tudatossá váltál saját működésedre, hogy ne legyen üres járat, cserébe kérd meg ÖNMAGad, hogy az elengedett, fáradt energia helyére szépen áramoljon be(léd) és mindinkább nyilvánuljon meg általad. Nevezzük ezt energia cserének. Mindezt a légzéssel is tudod erősíteni (elengedés kifúj, beáramlás beszív)

Amikor sétát teszel a természetben, légy rá tudatos. Köszönj neki, szólítsd meg, kérd, hogy segítsen. Előbb-utóbb hallani fogod a válaszát. Legkésőbb akkor rá fogsz jönni, hogy sokkal, de sokkal több barátod van, mint azt valaha is gondoltad.

3. MOZOGJ!

Ami az intenzív energia cserét illeti, a leghatásosabb módszer a mozgás. Méghozzá a tudatos mozgás. A fizikai formában ugyanúgy vannak blokkok, mint az érzelmi testedben, csak ezek némelyike már valamilyen sérülés-fájdalom formájában is megnyilvánul. Nyilván fontos, hogy ezeknek mögé nézz, de úgymond fizikai síkon is tudod segíteni a haladásod. Főképp úgy, ha a felsorolt technikákat

komplexen alkalmazod. Miközben mozogsz, tudatosan lélegzel, iszod a vizet, együttműködsz az elemekkel, a természettel.

Mozgás lehet bármi, ami a fizikai formádnak jól eső kihívást okoz. Ez mindenkinél más és más minőségű és mennyiségű aktív tevékenységet jelent. Ezért nem írtuk azt, hogy sportoljatok, mert klasszikus értelemben ilyenkor szabályozott, keretek közé szorított, sokszor szenvedéssel járó hajtást láttok mögötte. Erről szó sincs.

Nem kell a kondi teremben a súlyok felett-alatt görnyedni, és ha nincs kedved maratont futni, az is RENDben van. Egyszerűen találd meg a módját annak, hogy segíts a karosszériádnak is elengedni azt, amire már nincs szüksége. Ez lehet séta az erdőben, tánc (az esőben?), vagy egy kiadós szeretkezés. Ízlések ugyebár különbözőek.

4. HANGolódj!

No, nem szükséges azonnal koncertet adnod, de talán tapasztaltad már, milyen jól eső tud lenni, ha úgy alaposan kiengeded a hangodat. Akár zuhanyozás, kertészkedés, házi munka vagy autóvezetés közben. Nem az számít, hogy milyen szépen teszed mindezt, hanem hogy kiadd MAGadból ami már nem kell. És persze önmagában is szórakoztató tud lenni az egész.

Hanggal még egy piramist is fel lehet építeni, persze ismerni kell hozzá a frekvenciát.

Ha ez a megoldás érdekel, zengesd el úgy igazán mélyről az AOMM hangot hosszan, néhányszor egymás után. Amíg jól esik. Előfordulhat, hogy belefeledkezel, az is RENDben van.

Aztán, csak figyelj MAGad mi történik. Mert előbb-utóbb történni fog. Ez a hang dimenzió kapukat tud nyitni. És persze gyógyító hatása, különben nem is emlegettük volna fel.

Vagy meg.

Kifejezetten érdekes ez a magyar nyelv, annyira jókat lehet a szavakon lovagolni.

Rajtuk és velük ☺

Seth megszólal 7. - A látszat néha mindig csal - (Ön)gyógyító technikák 2.

5. LÉGY CSENBEN!

Látszólag a csendben levés nem kapcsolódik az öngyógyítás témaköréhez, de a rutinosak jól tudják, minden mindennel összefügg.

Csendben lenni azt jelenti, bármilyen zűrzavarban megteremteni a belső nyugalmad. Leállítani a gondolat folyamokat, vagy - ahogy ti hívjátok - az agyalást.

Mondhatod, hogy ez nagyon nehéz, meg hogy egész életedben csak agyaltál, meg rágódtál, miért pont most sikerülne? Például azért, mert most jött el az ideje, hogy módszertant válts. Ha már betegre agyaltad MAGad, dönthetsz úgy, hogy abbahagyod.

Mindig te döntesz.

Ha segítségre van szükséged, alkalmazhatod az 1-4. pontban leírtakat is. Bármelyiket, bármikor.

Mindegy mit csinálsz, csak naponta adj pár percet MAGadnak, hogy hallgatód a belső csenedet.

A vājtabb fűlűek már régen rájűttek, hogy bizony a meditációról beszélűnk. De ha ennek a fejezetnek azt a címet adtuk volna „meditálj!”, sokan el sem olvastátok volna.

Ne feledjétek, jól ismerűnk titeket ☺

Azt is tudjuk, hogy a meditáció fogalmához sok olyan elvárást társítottatok, melyhez az egésznek valójában semmi köze.

Szó sincs róla, hogy lűtuszűlésben mantrázva kellene űcsőrűgnűd naphosszat, mikűzben egy égű gyertyát bāmulsz meredten. Természetesen elűtte minden kűrűlűtted lűvűt figyelmeztettél, hogy pisszenni se merjenek, mert te most meditálsz. De ha mégis megtűrténik, hát, jaj nekik!

Nem, nem errűl van szó. Ez így ebben a formában a lovon tűrténű fordítva űlés tipikus esete.

A belső csend nem függ az űgynevezett kűlsű kűrűlműnyektűl. A kűlsű kűrűlműnyek viszont nagyon is függnek a belső csend-állapotodtűl. Ezért fontos az, hogy légy tudatos az elműdben tűrténű gondolat folyamokra, és idűben állítsd le űket.

Mert egy olyan világbn éltek, ahol az „elműbűl kiagyalni dolgokat” módszertan egyre kevésbé műkűdik. Nem tudsz kalkulálni olyan tűrténűsekkel, melyek sorozatosan várnak rád. Az elműd nem képes olyan tapasztalatokkal számolni, melyeket nem ismer. Ez ugye logikusan hangzik? ☺

A belső csenedebűl viszont olyan űlműny-zuhatagot zűdíthatsz MAGadra, melyet most még el sem tudsz képzelni, annyira csodálatos. Nincs az a fantázia, amely ki tudná agyalni.

Lehetsz csendben utazás kűzben, vagy amikor a fogad mosod, vagy otthon pakolászol, teljesen mindegy. Még a szemed sem kell becsuknod hozzá. Tűrténik MAGátűl, ha hagyod MAGad ☺

6. INGER- ÉS FÁJDALOM KűSZűB-EMELÉS

Elűre bocsátjuk, hogy ha „betegséged” már olyan elűre haladott állapotban van, hogy űgy érzed, egyedűl nem boldogulsz, kérj segítséget. Persze van az a helyzet, amikor ígyis-űgyis neked kell megoldani a saját bajodat.

Akik e sorokat olvassátok, pontosan tudjátok, hogy az átalakulásnak vannak bizonyos fizikális tünetei. Mi űgy is szoktuk mondani „magaslati betegségetek” van. Amikor a karosszériátok finoman szólva masszív tiltakozásba kezd. Tisztulsz és ez bizony rosszul is tud esni.

Az eddig felsoroltakat mind tudod alkalmazni ezekben az esetekben is, de kifejezetten emelkedési-tisztulási tünetekre ajánljuk az inger- és fájdalom küszöb-emelését.

Annyi a teendőd, hogy akár hangosan, akár gondolatban „kérem az inger- és/vagy fájdalom küszöb emelését. Ne felejts el mély levegőt is venni hozzá. Ha rövid időn belül nem hatásos, kérd ismét, vagy pontosítsd a mértéket. Például: addig emeljük, amíg a lábujjamban elmúlik. Persze, ha nyilvánvalóan akkorát rúgtál a székbe, hogy nem csak a szék lábát, hanem a MAGadét is összetörted, most még jobb, ha orvoshoz mész. Kivéve azt az esetet, amikor az öngyógyításnak eljutottál arra a fokára, hogy percek alatt meggyógyítod összetört csontjaidat. Most lehet, hogy ezen még csodálkozol, de sokkal jobban fogsz csodálkozni akkor, mikor kiderül, milyen egyszerű is az egész.

Fontos kiemelni, hogy az inger- és fájdalom küszöb-emelés önmagában nem bír gyógyító hatással, viszont nagyon sok felesleges kínládástól-szenvedéstől tudod MAGad megkímélni általa. A legtöbb esetben ez már felér egy gyógyulással ☺

7. ARRA FÓKUSZÁLJ, AMIT SZERETNÉL

Teremtő erők sokkal hatalmasabb, mint gondoljátok. Lényegében bármit meg tudsz teremteni MAGadnak és annak az ellenkezőjét is. Erről ejtettünk már szót, de most nézzük az öngyógyítási aspektusokat.

Biztosan találkoztál már olyan valakivel, akivel lényegében egy dolgról lehetett beszélgetni, az pedig a betegségei. Itt fáj, ott szúr, így se jó, úgy se jó, sehogy se jó. Orvostól gyógyítóig rohangál és vissza. És nem hogy jobb nem lesz, hanem csak rosszabb.

Nos, kedveseim, a teremtésnek vannak bizonyos alapszabályai. Az egyik, hogy amire koncentrálsz, az erősödik. És ha eleget koncentrálsz, hatalmasra meg tud nőni. (itt most mindenki gondol, amire csak akar)

Tarthatunk kis hatásszünetet is ☺

Aztán térjünk vissza a témához.

Ha a betegségedre fókuszálsz, sosem fogsz meggyógyulni. Ha az egészségedre koncentrálsz, na akkor igen. A gyógyulásodhoz ez utóbbi út vezet. Ennek az útnak van egy sajátossága is. Meggyógyulni közel sem tart annyi ideig, mint megbetegedni. Hamarabb meg tudsz gyógyulni, mint gondold.

Ha nincs pénzed drága orvosokra és gyógyítókra, viszont napi szinten alkalmazod az itt leírtakat, hamarosan jobb formában leszel, mint valaha voltál. Mindegy, hány éves vagy, és egyébként sem annyi vagy, amennyinek hiszed MAGad.

8. KÉRD!

Természetesen a végére hagyjuk a csattanót. Ezt a technikát is sokan ismeritek, bárcsak használnátok is. Úgyhogy addig járattuk a nem létező szánkat, amíg meg nem halljátok.

Kiemeljük azt a tényt, hogy ide kell a legmagasabb szintű tudatosság, meg kell tanulnod kívülről szemlélni MAGad. Észre kell vened a saját működésed. Tudnod kell, hogy pontosan mit is kérj.

Míndez látszólag bonyolultan hangzik, de nem az.

Amikor kérsz, résen kell lenned, mert előfordulhat, hogy más út visz el a megoldáshoz, mint amit elméből kigondolsz. Öngyógyítás témánál maradván, sose jó orvost vagy gyógyítót kérj, hanem egészséget és iránymutatást arra vonatkozólag, hogy pontosan mi a teendő. Sose korlátozd a teremtésed egy bizonyos, az elméd által ismert megoldásra. Hagyd nyitva az ajtót az újdonságoknak. Hidd el, be fognak sétálni rajta, ha rájuk van szükséged.

Figyeld a világot, bármilyen formában is küldi a jelzéseket. Könyv, film, újságcikk, történet, ember vagy angyal formájában. És bárhogy máshogy.

Azon se lepődj meg, ha azt veszed észre, hogy már régen ott a megoldás, csak eddig nem vetted észre. Mert a megoldás mindig ott van, akkor is, ha nem kéred. Ugyanis, amikor a betegség jelmezét MAGadra vetted, a kivezető utat is megteremtetted. Ha úgy érzed, nem vagy biztos abban, hogy jó irányba haladsz, kérd másképp a segítséget.

Sokan kérdezitek, na de kitől kell kérni? Ki az illetékes elvtárs?

Nos, a kérdés logikus, a válasz bizonyos értelemben egyszerű, bizonyos értelemben összetett. Kezdjük onnan, hogy saját MAGad felett ÖNMAGad vagy kompetens. Nevezitek Felsőbb Énnek, Isteni Énnek, Önvalónak, Szellemnek. Valójában a megszólítás teljesen mindegy. Sőt, egyáltalán nincs is rá szükség. Kivéve, ha azt hiszed, hogy van. Ez esetben bőven van lehetőséged választani. Bizonyára vannak úgymond testetlen-entitás ismerőseid. Angyalnak, felemelkedett mestereknek is hívjátok őket. Közös ismertetőjük, hogy alig várják, hogy segíthessenek. Ha van közülük kedvenced, az sem véletlen. Kérd őt, ha úgy érzed.

Igazából bárkit kérsz, valójában ÖNMAGadat kéred, hiszen MINDEN TE VAGY.

Ezt lehet, most még nem érti az elméd, de ez ne zavarjon. Ha csak egyszerűen kérsz, az Univerzum (ami te vagy) úgyis reagál rád és azonnal kezdi rendezni a dolgaid. Küldi a jeleket, hogy irányba állítson.

A konkrét lépések megtétele a te dolgod. Nem ülhetsz tétlenül, hogy majd jön a megmentő sereg, aztán kigyógyulsz a slamasztikából.

Hozzá kell tenned MAGad a saját teremtésedhez.

Vegyél egy jó mély levegőt, és ha még eddig nem tetted, akkor kezd el ☺

Seth megszólal 8. - A látszat néha mindig csal - A pénz, ami nincs

Hát igen kedves barátaim, látom, ahogy hümmögtök, bólogtatók, hogy bizony-bizony, nehéz időköt élünk. No persze, már aki megnehezítette a dolgát, mert azért nem mindenki. Talán említettem már, hogy véletlenek nincsenek. Eddig sem voltak, ezután sem lesznek.

Tehát, ha most azt tapasztalod, hogy anyagilag nehéz – netán lehetetlen – helyzetben vagy, akkor ezt tervezted MAGadnak. Jobb, ha ezt elfogadod, mert addig kijönni sem tudsz ebből az állapotból.

Imádkozhatsz a jóistenhez, hogy adjon neked sok-sok pénzt, de amíg rá nem jössz, hogy TE MAGAD VAGY A SAJÁT ISTENED, sokáig fog tartani, mire rálelsz a megoldásra. És ugye már nem lepődünk

meg azon, hogy a megoldás mindig ott van előtted, egészen pontosan benned. Nem is lehet máshol, mert MINDEN TE VAGY.

Teljesen logikus, igaz? ☺

Akkor, ha eddig netán nem ültél volna, most tedd meg. Helyezd MAGad kényelembe és vegyél egy jó mély levegőt.

A PÉNZ IS TE MAGAD VAGY

Erre nem számítottál, igaz? Pedig így van. Nincs semmi, ami nem te vagy. Belőled és általad teremődik az Univerzum minden pillanatban.

Emlékszel, mondtuk már, hogy van egy saját mozi. És mit kell csinálni, ha nem tetszik a műsor? Ki is lehet szállni a játékból, persze. De valójában nem lehet kiszállni, mert nincs honnan hová kiszállni.

Mert mindenhol te vagy.

Szóval, ha már elegend kezd lenni a pénztelenségéből, dönthetsz úgy is, hogy kijössz a helyzetből. Ezt sem kötelező megtenni, ahogy meggyógyulni sem az. Semmi sem az. Úgy játszod ezt a teremtés nevű játékot, AHOGY TETSIK. Nem tetszik? Akkor talán most jött el az idő arra, hogy elkezd megváltoztatni a műsorodat. Teremthetnél MAGadnak mondjuk bőségesebb létezés is. A világ minden kincséért sem akarunk rábeszélni semmi jóra, de hátha érdekel, hogyan tudsz változtatni a helyzeteden.

Mert megteheted. Pontosabban szólva, csak te teheted meg. Más nem tudja, mert MINDEN TE VAGY.

Azért taglaljuk ezt ilyen részletesen, mert ez a helyzet kulcsa. Meg kell értened a saját működésed. Mindennek ez az alapja. Nem ám csak úgy szórakozásból lovagolunk a szavakon ☺

Mondhatnád, térjünk már a lényegre, de épp azt csináljuk. Tudod, a látszat néha mindig csal. ☺

Úgyhogy látszólag távolabbi vizekre evezünk és egy kicsit más látószögből közelítünk. Más perspektívából, úgymond.

Ez pedig a MAGYARSÁG.

Hogy ki a MAGyar? Természetesen mindenki, aki annak érzi MAGát. Figyeled a megközelítést? Nem az, akit te vagy egy másik ember, vagy ember csoport annak minősít, vagy éppen kizár. Ezt mindenki MAGa tudja. És legyél egészen nyugodt, tudja. Ha te másképp látod, akkor is. Mert hát minden nézőpont kérdése.

Nektek MAGyaraknak is vannak közös terveitek. Vagy önként vállalt feladataitok, ha úgy tetszik.

Ti fogjátok megmutatni a világnak, hogyan lehet átírni a színdarabot. Azt is mondhatnánk, hogy MAGatokon keresztül példát mutatva jöttök ki elsőként az illúzióból.

EGYÜTT, EGYMÁSÉRT!

És hogy igazán nagy legyen a csattanó, előbb jó mélyre ástátok MAGatokat, csak hogy legyen kihívás is a történetben. Mert hát olyan nagymestereknek, mint ti vagytok, ez meg sem kottyán.

Annyi, de annyi átkot és fogadalmat, béklyót és kötést tettek MAGatokra, amennyit csak bírtatok. Olyan nehéz helyzetbe hoztátok MAGatokat, amilyen nehézbe csak tudtátok. Ahogy a bűvészek, a szabaduló művészek is teszik. De hát ez pont annyira illúzió, a műsor része. Tudod, hogy nem igaz amit látsz, de még nem tudod, hogyan is lehet a rabláncoktól szabadulni.

Legyél nyugodt, mert már egyre többen tudják. Dolgoznak is rendesen a közös teremtéseken. Mindenki a MAGa módján. Saját MAGa által. Másképp ugyanis nem lehet.

Ha esetleg nem tűnt volna fel, nagyon is a pénzről beszélünk. Nézd csak meg az országodat, a benne élő embereket. Ahogy fojtogatja őket a rablánc, melyet deviza hitelnek (is) neveztek.

PÉNZ, AMI NINCS.

Persze, - mint az illúzió része -, nagyon is létezőnek tűnik a te szemszögödből. Ezért is közelítünk más irányból. Hogy megértsd, MAGad által tudsz kijönni a helyzetből. Amíg átéled az illúziót, addig azt hiszed átverted, mész tüntetni, harcolsz, küzdesz, ellenállsz, félsz. Erősíted azt, amit valójában eltüntetni szeretnél az életedből. Csak épp fordítva ülsz a lovon. Ideje leszállni róla, mert hát mégiscsak azt vállaltad, megmutatod a világnak, hogy lehet ebből a helyzetből kisétálni. Amúgy kiteremtődni, átalakítani az egész történetet, a történéseket.

MOST SEM VAGY, ÉS SOHA NEM IS LESZEL EGYEDÜL

Megkapsz minden szükséges segítséget, mert ez is a terv része. Mi, akik idefent lógatjuk a nem létező lábainkat, komoly feladatot vállaltunk. Mi fogjuk mutatni nektek az irányt, hogyan lehet rátalálni arra az útra, mely kifelé vezet a dzsungelből. Mert ugye az nem kérdés, hogy ha befelé visz út, akkor kifelé is visz. Ha nem látod, akkor is.

Ne akard kitalálni, mi és hogyan történjen, mert nem tudod.

Ráadásul nem is feladatod. Neked most egészen más a dolgod.

Az ügy érdekében emelned kell a tudatosságod. Ha nem tudod, konkrétan mit is tegyél, először is olvasd újra az előző részeket. Ott már leírtuk a lényegét.

Seth megszólal 9. - A látszat néha mindig csal - A szeretet, és amit hiszel róla

A szeretet az egyik legérdekesebb téma, amely – ismerjük el – sokatokat mai napság is komoly tévútra tud vinni. Gyönyörű szeretet-álarcokat vesztek MAGatokra, melyeknek a valódi szeretethez nincs semmi köze. Egyre több közösség alakul, ahol a létező és nem létező zászlóra is ki van írva „szeretünk”.

Egészen addig a pillanatig, amíg meg nem jelenik valaki, aki részben vagy egészében más nézeteket vall, mint amit a közösség el tud, vagy akar fogadni. No, ilyenkor szokott lehullani az álarc. Amikor dühödt támadásoknak van kitéve az, aki másként gondolkodik vagy cselekszik. Aki megengedi MAGának, hogy húst egyen, vagy éppen nem teszi, mert úgy jobban érzi MAGát. Akivel előfordul, hogy alkoholt iszik, vagy éppen nem hajlandó, mert épp ilyen korlátok közé szorítja MAGát a saját félelme. Vagy netán szexuális irányultságuk tűnik elfogadhatatlannak a csoport számára. Netán az illető politikai párt tagja, hogy egyházakról, faji hovatartozásról ne is beszéljünk. Vagy, hogy a

földrajzilag megjelölt országhatár melyik oldalán akar, vagy tud élni. Fő bűnnek számít manapság az is, ha valaki bőségben él, mert nyilván másoktól lopta el, ami egyébként sem volt soha az övéké. Ráadásul, ha még cigizik is az illető, hát akkor végképp semmi keresni valója a „rendes, normális” emberek között, igaz?

Nos, kedveseim, hogy ki a normális, az mindig nézőpont kérdése ugyebár. Ezt mindig elfelejtitek, pedig elég sokat mondjuk. Ahogy azt is, hogy a valódi szeretet nem válogat. Az van. Bármikor, bármilyen körülmények között van.

A szeretetnek nincs semmiféle irányultsága. Ez egy állapot, amit szavakkal úgy lehet leírni, hogy a belső béke állapota. Egyfajta rendíthetetlen egyensúly. Amely nem minősít, nem határoz-korlátoz másokat sem és a tetteiket sem.

Mondhatod azt kedvesem, hogy te mindenkit szeretni akarsz, szépen is hangzik mindez, csak még egy álarc, semmi több. Átvered MAGad, de rendesen.

Ha már levetted az álarcodat, azt onnan fogod észrevenni, hogy nem ítélsz mások felett. Nem kategorizálsz, nem zársz ki senkit a világodból. Ez persze egyáltalán nem jelenti azt, hogy olyan emberekkel kell töltened az idődet, akiket kevésbé kedvelsz. Szó sincs erről, sőt! Azok társaságát keresd, akikkel jól érzed MAGad, akikkel fennáll az a bizonyos összhang. Csípitek egymást, úgymond. Csak úgy, egyszerűen minden különösebb ok nélkül JÓL VAGYTOK EGYÜTT.

Aztán, amikor már hajlandó vagy saját MAGadat kellőképp szeretni, azt fogod észrevenni, hogy másokkal sincs semmi bajod. Elfogadtad MAGad és egyszer csak békébe kerülsz a világgal is. A benne élőkkel együtt.

Kedveseim, hát ez a szeretet.

Ha még úgy érzed dühös vagy valakire, ha elítéled, kizárod az életedből, ha mindenáron meg akarod változtatni, meg akarod neki mondani, mit, mikor és hogyan csináljon, hát akkor még nagyon messze vagy a szeretet állapottól. Akkor még sok dolgod van MAGaddal.

Ha úgy érzed, itt az idő változtatni a helyzeten, tedd meg. A világod csak rajtad keresztül tud megváltozni. Ha segítségre van szükséged, alkalmazhatod az (Ön)gyógyító technikák fejezetben leírtakat.

Seth megszólal 10. – A látszat néha mindig csal – Ki vagyok én, ki vagy te? Ki az Isten, én vagy te?

Előzmények: (Péter és Seth):

- Most már a sokadik Seth megszólalását olvasom el. Ki ez a Seth?
- ÉN is TE VAGYunk. Csak hogy kicsit a szavakon is lovagoljunk.
- OK, OK, értem, hogy mindenki 1, de ki Seth? Mit lehet róla tudni? Mikor élt vagy hol él jelenleg? Utána néztem a Google-on. Megtaláltam a választ. <http://www.seth.hu/ks.php?sz=sszu>

- Ha megengeded, pontosítom a kérdésed. Mi az, hogy jelenleg? És mi az, hogy "mikor élt és hol" mert ugyebár mindig, mindenhol...
- Akkor ez olyan lehet, mint Neale Donald Walsch könyve, amelynek a címe Beszélgetés Istennel. Seth megszólal = Beszélgetés Istennel.
- Beszélgetés Istennel = Beszélgetés Péterrel. Ehhez mit szólsz?
- Az nem jó. Én még nagyon alacsony szinten vagyok a spirituális fejlődésben.
- Kis türelmet, erre a válaszra nemsokára egy egész fejezetet szentelek. Csak hogy tudd, feltételek sincsenek.
- Majd szólj, ha megjött a fejezet. Köszönöm
- Ki vagyok én, és ki vagy te? Ki az Isten, én, vagy te? - ha neked is tetszik, ez lesz a fejezet címe
- Kösz, várom.

Kedveseim, eredetileg nem terveztük ide ezt a fejezetet, de azt el kell ismerjem, a lehetősége bizony fennállt mindig is. Mert bármi megtörténhet és annak az ellenkezője is. Hogy mikor mi történik, az pedig mindig komoly egyeztetés kérdése. A komoly alatt még véletlenül se valami ájtatos képpel ücsörgő, fontoskodó munkahelyi értelmetlen-ülést értsetek, szó nincs róla. Ez itt kérem MAGa a mennyország. Olyan szórakozás megy idefent, amilyet odalent még nem láttatok.

Pont ezért fogjátok meglátni, mert ilyen még nem volt. Meglátjátok, hogy lesz!

Tudjátok, ki fogja a földi mennyországot megteremteni? Sokan rávágjátok „Isten”. Teljesen igazatok van! Mint mindig.

Eme rövid kis felvezető után akár rá is térhetünk mondandónk fő ívére.

Először is a fogalmi zavarodásokat fogjuk tisztázni. Van mit rajtuk tisztázni. Mondhatnátok, már megint a szavakon akarok lovagolni, és megint igazatok van. De miért ne ötvözhetnénk a kellemeset a hasznossal? Miért ne élvezhetnénk az életet? Ki a franc mondta nektek, hogy a szenvedés az osztályrészetek? Ki találta ki a haragvó, büntető Istent, aki lesújt, ha valamit elszúrsz?

Nos, felhatalmazásom van közölni a lényeg: TE MAGAD VAGY AZ ÉLET.

És ha megnézed, hogy éppen most hogyan éled, megkapod a választ, mi módon is korlátozod mennybéli Éned. Önnön Istenséged. Amely nem más, mint korlátlan hatalom, miképp is éld a LÉTet.

Nézz körül, amit látsz, mind a teremtésed. Ami nincs, az is. Most nincs fogalmad arról, micsoda erő kell ahhoz, hogy megteremtsd a „nincs”-et. Mert az egész teremtés alapja a „van”. Ezt korlátok közé szorítani, blokkolni, az nagy feladat.

Ezért is kupak-tanácskozunk ennyit naphosszat, hogy ki tudjuk cselezni saját MAGad. Ha épp úgy döntesz, hogy ez legyen a feladat. És hogy jó alaposan elfelejtsd ÖNMAGad.

Ha mégis úgy döntesz, emlékezni kezdesz, először is lepakolod az álca-jelmezt. Alatta mindig ott van a lényeg, ha akarnád, sem tudnád elfedni isteni Éned.

Namármost, kérdezem drága barátom, minek nevezed azt, aki ekkora hatalom?

Az erő, az élet, MAGa a bölcsesség és MINDEN, ami a lényeg.

Hogy hívnád, s miképpen?

Embernek? Istennek? Vagy hívhatod nyugodtan Péternek.

Valójában mindegy, ugyanazt jelenti: „Aki a földi mennyországot megteremti”

Seth megszólal 11. – A látszat néha mindig csal – A valóságos illúzió – azaz létezik, ami nincs?

Nos, kedveseim, kapaszkodjatok, mert ha valamikor, akkor most igazán nagyot lovagolunk a szavakon. EIMAGYARÁZZUK azt, amit szavakkal nem lehet. Azért aggodalomra semmi ok. MAGYARUL fogunk MAGYARÁZNI.

Ha néha netán úgy tünne, csak összezavarjuk az elméteket, az egyrészt szándékos, hogy kihozzunk a korlátok közül, melyek közé önként sétáltál be, de csak némi unszólásra vagy hajlandó kijönni belőle. De azt is tudjuk, hogy a látszat néha mindig csal, tehát valójában változó perspektívából igyekszünk láttatni ugyanazokat a dolgokat, történéseket. Ezzel arra próbálunk rávenni, hogy mindezt MAGad is tedd meg a hétköznapiak során. Így szélesedik a rálátásod saját dolgaidra, ezzel direktebb hatást tudsz gyakorolni életed momentumaira.

Nem ez lesz életed legkönnyebb olvasmánya. Lehet az is, hogy többször is elolvasod, mire megérted. Az is előfordulhat, hogy leteszed a padlóra, hátha úgy sikerül átmenned rajta.

Légy MAGadhoz türelmes, mert attól, hogy türelmetlen vagy, csak a saját dolgot nehezíted. Arra pedig semmi szükség. Épp elég nehéz az már így is. ☺

Lassú ügetéssel kezdünk, aztán majd fokozatosan kapunk szárnyra. Láttál már szárnyas lovat, igaz? Úgy értve nem képen, meg a rajzfilmekben, hanem úgy igazából. Mentél az utcán, aztán egyszer csak hopp! Ott termett egy ló, hatalmas szárnyakkal. Nem volt még ilyen élményed? Semmi baj, majd ezután lesz.

Meglátod ☺

Mert mindig, minden úgy kezdődik, hogy egyszer csak valahonnan a „semmitől” megjelenik egy kép, vagy egy gondolat. Amire sokan azt hiszitek, a tiétek, de valójában már akkor is létezett, amikor még ti nem. Még gondolatban sem léteztetek, már megvolt a gondolat, amit most éreztek.

S íme, eljutottunk az első látszólagos ellentmondáshoz. Ennek pedig az oka nem más, mint az idő, mint befolyásoló tényező. Mert idő – mint olyan – nem létezik. Mondhatod, hogy már hogyan lenne, minden nap lemegy a Nap, van órád, mely mutatja, hogy ma is eltelt egy egész nap.

Nos, igen. Az illúzió, amelyben éltek, nagyon is valóságos. Valóságos, de nem valódi. Ezért csak egy látszat, ami néha mindig csal.

No, nem azért, mert rosszindulatú lenne, nem. Mert, hogy is lehetne valami valamilyen, ha nem is létezik. Ha nem létezik, akkor semmilyennek kell lennie. Mert valójában MINDEN SEMMILYEN. Attól lesz valamilyen, hogy te azt hiszed, hogy olyan, amilyen.

Most kicsit fűjjátok ki MAGatokat. Vegyetek néhány jó mély levegőt, aztán nyugodjatok meg. ☺

Ezennel eljutottunk az Univerzum legfőbb alaptörvényéhez:

MINDEN OLYAN, AMILYENNEK HISZED

Nem hiszed? Pedig nap, mint nap tapasztalod. Ha hiszed, ha nem, akkor is.

Nézz csak körbe a világodban. Amit a szemekkel látsz, amit a füleddel hallasz... minden azt mutatja, mit gondolsz és hiszel a MAGad valóságáról. Hát ezért nem láttál még szárnyas lovat. Nem hiszed, hogy létezik. Azt hiszed, csak mese az egész. Pedig a mese pont annyira valóságos, mint a világod. Egészen pontosan pont annyira nem valóságos.

Ahogy az idő sem az. Pedig jól körbejártatok a témát szavakban. Múlt, jelen, jövő. És, hát ami elmúlt, azon ugye nem lehet változtatni. Azt hiszed. És amíg ezt hiszed, addig nem is fog menni, az biztos. No, nem azért, mert nem lehet rajta változtatni, hanem azért, mert azt hiszed, hogy nem lehet.

Azért ez így egészen más, igaz?

Sokat mondjuk, ne rágódj a múlton és ne aggódj a jövődön. Mert amíg ezt teszed, nem vagy a jelenben, márpedig a jelen pillanat az, amikor írod nemcsak a jövődet, hanem a múltadat is. Rádásul sok-sok életedét egyszerre.

Említettük már, hogy van egy saját moxid. Igazából nem csak egy moxid van, hanem nagyon sok. És mindegyikben fut a műsor. Bármikor, bármelyik filmet előre vagy hátra pörgetheted, AHOGY TETSZIK. Mindig azt hívod elő az adott pillanatban, amire koncentrálsz. A MOST-ban.

A MOST A TEREMTÉS PILLANATA

Ez nem azt jelenti, hogy ülsz és nyomkodod a távirányítót, nem. Ennél sokkal nagyobb szabadságod van. Az egész filmet átírhatod, ha épp úgy tartja kedved. Azt a részt is, melyet már láttál – azaz megélted – és azt is, ami még meg sem történt. De már létezik, hiszen ott van a filmen, csak még nem láttad – azaz nem élted meg.

Amikor azt hiszed, éjszaka alszol, valójában a filmjeidet nézegeted, és ha úgy tartja kedved, átírod őket. Nyugodj meg, igazán profi vagy a műfajban.

Tehát, most ott tartunk, hogy amikor tudatosan nem tudod mit és hogyan csinálsz (mert alszol), akkor minden jól megy. Már csak azt kéne valahogy összehozni, hogy amikor tudod, hogy mit csinálsz, akkor is azt csináld, amit tényleg szeretnél.

Innentől kezd igazán izgalmassá válni a játék.

Mert eddig csak a szavakon lovagoltunk, de a paripa lassan szárnyat bont és sosem látott magasságokba emelkedik. Ez amolyan átalakulás féle. Ugyanaz marad, de mégis más. De sosem tud ugyanaz maradni, mert mindig változik, alakul.

Ahogy te is. Az vagy, aki megszületté, de mégsem olyan vagy, mert mindig változol. Minden megélése, tapasztalatod alakít rajtad. Azért nem azt mondjuk, hogy fejlődsz, mert ez így nem lenne igaz. Nem akar mindeni fejlődni. De tapasztalni azt igen, különben nem lenne itt. Valahol a világ más részén kóborolna, valamelyik – a szemekkel nem látható – Univerzumban.

Ha már ilyen messzire lovagoltunk, megemlítjük, hogy ezekből az Univerzumokból végtelen számú van. De erről majd akkor, amikor már nem lesz érdekesebb témánk. Még van. Most is épp egy ilyenről diskurálunk.

Hogyan lehet kijönni a valóságosnak hitt illúzióból?

Hogyan jutsz el odáig, hogy minden pillanatban azt tedd, amit szeretnél? – már ha ezt szeretnéd ☺

Az Univerzum alapvetően a „VAN” állapotában létezik. Akár hiszed, akár nem, MINDIG MINDENED MEGVAN. Ez lehet akár a második alaptörvény. Most mondhatod persze, hogy se pénz, se posztó, és igazad van.

Azt mondtuk „alapvetően” és ez szó szerint igaz. Ahogy az is, hogy ez az „alapvetően” állapot relatíve kevés kihívást tud nyújtani. Az „unalmas” azért talán kissé túlzás lenne, de az tény, hogy eredendő tudásotok csillogtatásához kevés lehetőséget biztosít.

Ezért – játékból – elkezdtétek lekorlátozni MAGatokat és az általatok teremtett világot. Létre hívtátok a hiányt, a „NINCS”-et.

Tehát, MOST AZ VAN, HOGY NINCS.

A „nincs” valójában nem létezik, de az igaz, hogy nagyon is valóságosra sikeredett. Most megveregethetjük vállainkat, hogy nagyon ügyesek vagyunk, sikerült a terv. Nem volt könnyű eljutni idáig, sokat dolgoztunk érte, sok szenvedés volt az ára, de megcsináltuk. Erőnek erejével lekorlátoztuk az Univerzumot. Pedig ez szinte lehetetlen feladat. De nem olyan hatalmasságoknak, mint ti vagytok.

Helyén való a kérdés, hogy mégis hogyan sikerült kiírni MAGatokat a tejjel-mézszel folyó kánaánból? (táplálkozási kérdésekről később)

Nos, nagyon egyszerűen. Felvettétek MAGatokra az „AZT HISZEM” jelmezt. És ezzel a tapasztalási lehetőségek végtelen halmazát is megteremtettétek.

„AZT HISZEM”: nem vagyok elég jó, nem érdemlem meg, nem tudom megcsinálni, csúnya vagyok, buta vagyok, nem kellek senkinek, engem csak bántanak, szegény vagyok, nem értek semmihez, beteg vagyok, kihasználnak, szét vagyok esve, nem találok a helyem, nincs értelme az életemnek... és sok más. Talán ismerős némelyik, talán nem. Ez utóbbinak az az oka, hogy olyan ügyesen elrejtettétek MAGatokban ezeket az önkorlátozó hiedelmeket, hogy őket magukat szinte lehetetlen megtalálni. Szinte lehetetlen. De nagyon is egyszerű, ha már tudod, mit is keresel.

Hogy ne kelljen a keresésben túlzottan elfáradnod, mindent szépen odapakoltál MAGadnak a moxidba. A saját műsorod mutatja, hogyan is építetted fel az „azt hiszem” jelmezed. Mert ez mindig egyedi, senki másra nem jellemző összeállítást jelent. Semmi köze nincs a valódi ÖNMAGadhoz, szó szerint csak egy jelmez, a játék kedvéért. És a játék bizony több szereplős, ha igazán maradandót akarunk alkotni. Nyilván vannak világhírű monológok is, de jórészt szerettek így-úgy-amúgy részt venni egymás életében. Lehetőleg minél többféleképpen.

Ha körbe nézel, kik is vesznek részt az életedben, légy biztos benne, hogy mind voltak apád, anyád, gyereked, testvéred, barátod, ellenséged.

És ahogy most is, teljes átéléssel mutatják neked, mit is hiszel MAGadról. Rosszabbak, mint a tükör, mert az legalább elhomályosul néha. De a moxid, az soha. Az kőkemény és nem ismeri a kompromisszumot. Nincs benne semmi empátia. ☺

Ha utálsz MAGad, a moxid tele lesz olyan emberekkel, akik utálnak. Ha azt hiszed, nem vagy elég jó, nem lesznek igazi barátaid, esetleg a párkapcsolatod hagy némi kívánni valót maga után. Már ha

egyáltalán van bármilyen párkapcsolatod. Ha azt hiszed, nem érdemled meg a bőséget, szegény leszel, mint a templom egere. Ha azt hiszed, tehetetlen vagy, függeni fogsz mások jóindulatától, netán ezt még jól ki is használják. Mármint téged. Ha valamivel nem akarsz szembe nézni, rossz lesz a látásod. Ha bűnösnek érzed MAGad, mindig lesz, aki bántani fog valamilyen módon. Lehet, hogy csak szavakkal, lehet, hogy fizikailag is.

A variációk száma végtelen. Sosem fogytok ki a kreativitásból. Játék az élet. Vagy színház az egész világ?

Nos, ha már elegend van a valóságosnak vélt illúzióból, dönts el, hogy kijössz belőle és minden segítséget megkapsz hozzá.

És akkor a hiedelem-kupacok alól egyszer csak, szép lassan... előjön az igazi ÖNMAGad. Lehet, hogy még kicsit bátortalan lesz az elején, de ez érthető. Nem ahhoz szokott hozzá, hogy beragyogja az egész világot. Ízlelgeti, próbálgatja önnön hatalmasságát. Élvezi, ahogy átalakul.

Aztán... egyszer csak kibontja elgémberedett angyalszárnyait... és huss! Elindul felfedezni egy egészen új világot. Olyan csodát, amelyet eddig még sosem látott. Majd meglátod ☺

Seth megszólal 12. - A látszat néha mindig csal - Feladat, ami nincs

Kedveseim, sokan vannak közületek, akik szünni nem akaró lelkesedéssel kutajtjátok, vajon mi dolgatok is van ebben a világban? Mi a feladat? Miért jöttél ide? Mi a célod? Van-e küldetésed?

Nos, ezt a kérdést egészen röviden elintézhethetnénk, de mégsem tesszük. Inkább körültekintően körbejárjuk a témát. Ettől függetlenül sem lesz hosszú.

Ejtettünk már szót arról, hogy valamennyi léted valamennyi történést MAGad találod ki. De a jó színháznak több szereplője is lehet, mert úgy izgalmasabb a műsor. Így hát EGYütt tervezünk, még hozzá sokan. Nagyon sokan.

És ez a tervezés állandó jelleggel folyik. Éjjel-nappal. Most is, amikor ezeket a sorokat olvasod. Mert most így döntöttél. Másképp is dönthetnél volna, az Univerzum minden döntésedhez azonnal hozzáigazodik. Velünk EGYütt.

Sosem tudsz rosszul dönteni, kivéve akkor, ha azt hiszed, hogy rosszul döntesz.

Mert hát minden attól olyan amilyen, mert azt hiszed róla, hogy olyan. De ezt is megbeszéltük már, csak ide is tartozik mindez.

Minden témához hozzátartozik, mert MINDEN MINDENNEL ÖSSZEFÜGG.

Ez is amolyan univerzális alaptörvény-féle. Csak azért, mert szeretitek a szabályokat. Kedveskedünk egy kicsit, ha egyébként nem éreznétek eléggé a törődést. ☺

Tehát, tervezünk-tervezgetünk. Ötletelünk, hogyan is tudnánk közös erővel minél több élethelyzetbe hozni. Hogy megéld, átéld ÖNMAGad. Hogy annyiféle színházat és mozi csinálj MAGadnak, amennyit csak akarsz. Hogy olyan főszereplő legyél, amilyen csak akarsz. Ameddig csak akarsz.

Ezennel lényegében össze is foglaltuk, mi is a feladatod a földi létben. Hogy miért jöttél ide.

ÉLNI

MEGÉLNI ÖNMAGAD

ÉLVEZNI AZT, AKI VAGY

Ha még azt hiszed, hogy hatalmas felelősség nyomja a vállad, amíg azt hiszed, meg kell mentened embertársaidat, a Földet, a „betegeket”, az állatokat, bárkit vagy bármit, az még az „azt hiszem” jelmezed.

Amikor hős gyógyítóként az emberiség megmentéséért harcolsz, amikor a tutimegmondó guru-tanítót játszod, az még a szerep. Ilyenkor még gondterhelt arccal jársz-kelsz a világban és kényszeresen keresed a célt, a feladatot. Hogy hasznos tagja legyél a társadalomnak, mert valaki azt mondta, hogy hasznosnak kell lenned.

Te meg elhitted...

Nos, kedvesem, ha mindenáron küldetést akarsz MAGadnak, ám legyen! Nem mondhatod, hogy nem foglalkozunk veled.

Add ki MAGadnak a feladatot, de hangosan, hogy isteni füleid is hallják:

BOLDOGAN ÉS BŐSÉGBEN AKAROM MEGÉLNI ÖNMAGAM!

Hát, kedves barátom, most jól behúztunk a csőbe, amúgy istenigazából!

Mert mire ezt a mondatot kimondod, az Univerzum már rendezni is a soraid. A döntésednek megfelelően elkezd alakítani a dolgaid.

Seth megszólal 13. – A látszat néha mindig csal – Szerencsére nincs szerencse

Kedveseim, mi annyira figyelünk a részletekre, hogy a 13-as fejezetet a szerencsének szenteljük. Bár néhányatok lehet szerencsétlenségnek fogja nevezni, hiszen mi értelmű az életnek, ha már a szerencséjében sem bízhat az ember?

Mi azt mondjuk MAGadban bízz, akkor nincs szükséged arra az illúzióra, hogy szerencsésnek kell lenned. Mert – mint minden – ez is csak az „azt hiszem” jelmezed kelléke. Ahogy a babona is az, de a közmondásaitok nagy része is ide tartozik.

Ha tényleg hiszel abban, hogy ha egy fekete macska átszalad előtted az úton, akkor szerencsétlenség fog érni, akkor fog. Megint csak nem azért, mert az a kis csini cicus bármit árthatna neked, hanem mert elhiszed, hogy árthat. Ez a helyzet kulcsa.

Onnan tudod, hogy belül miben hiszel és miben nem, hogy működik, vagy nem működik. Ha évtizedek óta lottózol és még nem nyertél soha semmit, akkor vedd észre, hogy nem hiszel a szerencséjében. Belül legtöbbször így vannak, azért is virágzik a szerencsejáték ipar. Persze ez csak egy módja annak, hogy megszabadulj a pénzedtől, van ennél sokkal több is.

De most maradunk a szerencsénél és a szerencsés véletleneknél. Amelyek nincsenek.

Szintén említettük már, hogy az Univerzumban mindig REND van, ami a mindig jelen lévő RENDező erőnek köszönhető. Nincs üres járat, hogy most pont ki tudsz slisszolni a műsorodból, mert nem veszik észre. Aztán hátha történik valami szerencsés dolog, netán rád szakad a bank, vagy szembe jön egy ufó. Vagy a négylevelű lóhere. Vagy az olajmágnás jópasi fehér lovon. Vagy a szépségkirálynő bikiniben, aki két világbéke között nagy nehezen rád talált.

Micsoda mázli!

Így is lehet hívni, persze. Csak hát a filmedet megírtad, akár megélted, akár még nem. És hiába lottózol lelkesen, ha nem terveztél MAGadnak nyereményt, úgysem fogsz nyerni. Kivéve azt az egy esetet, ha átírod a programot. Ezt lehet, csak kicsit fentebb kell emelkedj hozzá, hogy felülvizsgáljuk az adott tervet. Aztán hozzáigazítjuk az „azt hiszem” jelmezt és már menni is fog, mint a karikacsapás.

Ne értsd félre, semmi baj nincs azzal, hogy ha babonás vagy, netán szerencsejátékos. Hiszen ezt tervezted, ezt is meg akartad élni. Csak néhányatoknál az illúzió annyira elhatalmasodott, hogy nem árt tisztázni, merre van az előre. Már ha érdekel ☺

A nem létező véletlen szerencsének van egy másik olvasata is, ezzel fontos kiemelten foglalkozunk.

Egyre többen élitek már azt, hogy a nagy semmiből előjönnek – olykor vadidegen(nek) látszó – emberek, akik pont olyan megoldást, módszert hoznak az életedbe, melyre épp szükséged volt. És fordítva. Ilyenkor szoktatok csodálkozó képpel egymásra nézni, hogy ez hogyan történhet? Néha azonnal kiderül mi és miért történik, van, hogy csak kis része derül ki, van, hogy csak később mutatkozik meg a lényeg. De hogy ott van, az egészen biztos.

Nem azt mondjuk, hogy ha bármi módon kapcsolatba kerülsz egy ismeretlennel, görcsös akarással kérd számon, minek került az életedbe. Csak annyit tegyél, hogy hagyd kibontakozni a történetet.

Lehet hozott valami újdonságot számodra, lehet tőled kap valami fontosat. Aztán az is benne van a pakliban, hogy egymásnak lesztek fontosak, minden különösebb ok nélkül.

Csak úgy egyszerűen megszeretitek egymást. Sosem véletlenül ☺

Seth megszólal 14. – A látszat néha mindig csal – Ami látszik, és ami nem

Kedveseim, a legtöbben még mindig azt hiszitek, hogy amit a szemetekkel láttok, az az egyedüli és megkérdőjelezhetetlen valóság. Néhányotokat azért már sikerült jól összezavarnunk az elmúlt évezredek folyamán, hogy talán mégse higgyetek a saját szemeteknek. Mert amit láttok, az csak egy nagyon kicsi része a világnak.

A ti világotok – ami a mi világunk – sokkal hatalmasabb annál, hogy a szemetekkel meglássátok.

Hiszem, ha látom! – szoktátok mondani.

Erre mi azt mondjuk, meg lehet már szabadulni ezektől az önkorlátozó vélekedésektől. Ez is csak az „azt hiszem” jelmezed része. És amíg le nem veszed ezt a jelmezt, bizony kevés esélyed van arra, hogy felfedezd a való világot.

Pedig nem is kell érte menned sehova. Keresgélitek a válaszokat az égben, barlangok mélyén, kolostorok rejtekein, közben pedig olyan helyre van elrejtve, ahol a többség nem is keresi.

Az igaz valóság benned van elrejtve. Te MAGad rejtetted oda, hogy zavartalanul tudd játszani a jól megtervezett kozmikus maszkabálodat. Néhányan olyan meggyőzően keveritek össze MAGatokat az általatok játszott szerepekkel, hogy végül tökéletesen becsapjátok saját MAGatokat.

A hiedelmek, vélekedések tégláról téglára építik fel körétek a védelmi bástyákat, hogy a végén szó szerint ki sem látszódtok belőle. Fizikai érzékszerveitek pedig fontos részei a színháznak. Mondhatni meghatározó elemei a kész átverés show-nak.

Amíg csak azt hiszed el, amit látsz, nem fogod meglátni a valóságot. Ez is a lovon történő fordítva ülés tipikus esete.

A lehető legnagyobb szabású káprázat, amivel korlátozzátok MAGatokat, az a halál. Ha azt hiszed meg kell halnod, akkor meg is fogsz halni. Teszed ezt annak ellenére, hogy sokat olvastál-hallottál felemelkedett mesterekről, sőt egész népcsoportokról, akik után nem maradt semmilyen temetkezési hely. Egyszerűen eltűntek, mint szürke számár a ködben. ☺

És ahelyett, hogy arra keresnétek a választ, hogy is csinálták mindezt, a sírjaik után kutatjátok-túrjátok a Föld-et. Nem fogjátok megtalálni, amit kerestek. Jobb, ha nem is keresitek, felesleges.

Ezek az emberek pontosan azt tudják, pontosan arra képesek, mint ti valamennyien. Csak ők tudták, hogy nem halhatnak meg, még ha akarnának sem. Örök létezők. Mint ti. Ha kedvük tartja, több száz évig is eléldéglének egy-egy fizikai formában. Ha megunják, eldöntik eljártsszák-e a halál illúzióját, vagy testetlen létezőként – úgymond fénné válnak újra.

Mint említettem, én is sokat éltem (pontosabban élek) köztetek. Sokatokat nagyon is jól ismerlek, még ha ti nem is annyira emlékeztek RÁ(m). Én is „haltam meg”, bár vagytok néhányan, akik érzik, nagyon is élek. Azért, mert nem láttok a szemetekkel, én köszönöm nagyon is jól vagyok a többiekkel együtt.

Mi – aki te is vagy velünk együtt – nagyobb részt más valóságokban létezőnk. A szemeddel ezeket a valóságokat sosem fogod látni. Ami azt jelenti, hogy másképp fogod megtapasztalni.

Ez akkor fog sikerülni, ha már nagyrészt kidolgoztad MAGad az illúzióból. Ez egy folyamat. Ahogy szedegeted-bontogatod le téglánként a bástyád falait, úgy tárul eléd a valódi világ. Szép lassan, hogy el ne szaladj ijedtedben attól a sok csodától, ami ÖNMAGad vagy. Szó szerint korlátok nélkül.

A korlátlan önkifejezés a mindenható és mindentudó hatalom megnyilvánulásaként most még számodra felfoghatatlan csodákat hordoz. Messze túlnyúlik a szemhatárodon.

Az ember nem más, mint anyagba álmódott Isten.

Nincs kivétel, még véletlenül sincs! Szerencsére ☺

Szoktátok mondani, könnyű nekünk idefent, élnénk bezzeg köztetek, és ott lennénk ennyire okosak.

Erre azt mondjuk, kedves és szeretett barátaink, hogy megtettük, bizony, hogy nagyon is sokszor megtettük! Minden időben megkaptatok minden segítséget. Hogy finoman szóljak, nem éltetek velem.

Sorolhatnám sokáig azokat a mestereket, tanítókat, akik világosan elmondták nektek mindezt. Sokan meg is kapták érte a MAGukét. Elégettétek, felakasztottátok, keresztre feszítettétek őket. Rosszabb esetben bálványként imádtátok (imádjátok?) őket. MAGatok felé helyeztétek mindet, pedig csak azt akarták tudatni veletek, hogy valamennyien egyenlők vagytok.

MIND

Átadták tudásukat, hogy ki tudjatok jönni a félelem szülte rabszolgaságból. Hogy megértessék veletek, hogy nem mások rabszolgái, hanem ÖNMAGatok korlátlan urai vagytok. És bármit tesztek, élhettek tovább.

MINDIG

Mert aki emberré lesz, Istennek kijáró kiváltságban részesül.

Gyertek le végre az eszményképekről, a bálványként imádott szentekről, mert ezek mind-mind tévutak.

TE MAGAD VAGY A SAJÁT ISTENED

Itt az ideje, hogy tiszteld, becsüld és szeresd ÖNMAGad. Azért vagy most itt.

Ne várd a megváltót, hogy majd nagy csinnadratta közepette leereszkedik az égből, aztán szórja rád a mannákat meg az áldást.

A megváltód már régen megszületett, csak még nem vetted észre.

Mert van, ami látszik, és van, ami még nem. De majd fog. Meglátod ☺

Seth megszólal 15. – A látszat néha mindig csal – Médiumok márpedig nincsenek

Kedveseim, mielőtt zavart nemtetszéseknek nagyobb fókuszot adtok, hogy márpedig miket is állítunk, várjátok ki a végét. Vagy legalábbis a lényegét. Mert ha vége nincs is, lényege mindenképpen van a történetnek.

Tehát, vannak olyan emberek, akiket ti médiumoknak, jósoknak, jövőbe látóknak hívtok. Az ő létezésüket és működésüket egyfajta sajátos misztikum övezi. Boszorkányos képességeket feltételeztek róluk és elhiszitek minden szavukat. Sokszor bizony válogatás nélkül elfogadtok nyilvánvaló badarságokat is, mert ha egy médium mondja, akkor nyilván igaz.

Még az sem zavar titeket, hogy annyiszor megjósolták nektek a világvégét, hogy ezekből a jóslatokból Dunát lehetne rekeszteni. Milyen jól jött volna árvíz idején, igaz? ☺

Az sem szokott feltűnni, hogy bizony előfordul, minél több jóslást-prófeciát olvasol, annál zavarosabb lesz a kép. Mert olyan nincs, hogy két médium ugyanazt mondja.

Akkor most fellebbentjük a fátylat, mi is a helyzet ebben a témában.

Az általatok különleges képességekkel megáldott embereknek hitt médiumok pont olyanok, mint ti valamennyien. Rendelkeznek egy bizonyos „azt hiszem” jelmezzel. Ez a jelmez mindenkinél ugyanúgy működik. Csak azokat az információkat (képeket, hangokat, gondolatokat) engedik át, melyeket az adott jelmez-tulajdonos hiedelmei, vélekedései megengednek. A többi egyszerűen fennakad a szűrőn. Nem megy át nekik – ahogy szoktátok egyébként nagyon is találóan fogalmazni.

Egyszerűbben mondva az ember tudatossági szintje dönti el, hogy milyen minőségű szinthez ér fel, vagy mit tud „lehozni”. Nézzünk egy példát.

Adott médium közvetítései számon kérő hangnemben íródna-hangozva el. Büntetést, szankciókat helyeznek kilátásba, ha nem vagy kellőképp szófogadó és engedelmes. Az „égieket” nagy hatalmasságoknak állítják be, akik majd jól megtorolnak minden egyes baklövést, amit valaha elköveltél, vagy csak eszedbe jutott. Sugallják, hogy szégyelld MAGad azért is, hogy egyáltalán a Földön élsz, mert nem vagy jó semmi másra, csak hogy szennyezd a környezetet és rontsd a levegőt. Még ki is szellőztetnek utánad, nehogy megrontsd őket a pusztá létezéseddel.

Nos, kedveseim, ha ilyesmivel találkoztok, gyorsan vegyétek fel a nyúlcipőt és szaladjatok! Nem szégyen a futás és ráadásul hasznos. ☺

Ha félelmet keltő üzenetekkel találkoztok, tudjátok, hogy nekünk semmi közünk hozzá. Az illető személy önbüntető hiedelmei, kisebbségi érzései, sok esetben „betegség” szintű mentális zavarai vetülnek kifelé. A világvége jóslatok mindig súlyosan önpusztító hiedelmeken keresztül születnek meg. Ezért nem is valósulnak meg soha. Mert a magasabb tudatosság mindig felülírja az alacsonyabbat.

Meg aztán gondolatok csak bele, hogy néz az ki, Isteneket fenyegetni a pokol tüzével? Színháznak tényleg nem rossz, na de valóságnak... ☺

Most persze szándékosan túloztunk kicsit, de tényleg csak kicsit.

Mi a legjobb barátaitok és testvéreitek vagyunk. Ha úgy érzitek nem baráti a hangvételünk, már tudjátok a zavaró körülmények lehetséges okait.

Említést érdemel még az a vonatkozás is, hogy az üzenet telis-tele van olyan szavakkal és értelmezésekkel, melyeket a legtöbben nem értenek meg. No, nem azért, mert szövegértési problémáik lennének, korántsem.

Ilyen esetekben az „azt hiszem” jelmez szintén kisebbségi érzést takar, csak intellektuális köntösbe bújtatva. Szoktátok mondani azért, mert nem értenek meg, még nem vagy zseni. Erre mi azt mondjuk, az az igazi zseni, aki világosan tud kommunikálni.

Ugye, hogy minden nézőpont kérdése? ☺

Szót kell ejtsünk még az emberi fantázia határtalanságáról is. Jókat szoktunk azon vidámkodni, ahogy a hiedelmeiteken keresztül „látjátok”, ahogy mi idefent nagyokat harcolunk. Amolyan jó és rossz párharcot képzeltek, amint hős Mihály arkangyalunk ütős seregével csapást mér a pokolban gonoszkodó Luciferre.

Hajrá egyik, ne hagyd magad másik! Ki-kinek szurkol, ugyebár...

Persze, ennél sokkal faramucibb kitalációk is vannak.

Nem azt mondjuk, hogy ezek nem igazak. Azt mondjuk, hogy aki ezt elhiszi, annak ez válik a valóságává. Ez nagyságrendi és főképp tudatosságbeli különbséget jelent.

Az van, amit hiszel.

Evezzünk hétköznapiabb vizekre. Persze lovagolhatunk is ☺

Azt mondják neked, hogy 1 éven belül meg fogsz halni. Elvisz az ördög. Vagy a halál angyala, mindegy. Ezen nem fogunk összeveszni. De azt is mondhatjuk, rövid az élet vonalad. (ezzel a tényérjósok szoktak ijesztgetni)

Tehát az a lényeg, hogy feldobod a bakancsot záros határidőn belül – mármint a jóslat szerint. Talán hallottál már az önbeteljesítő jóslatokról, talán nem. Vannak olyanok, akik jót nevetnek az egészen és évek múlva is vígan éldegélnek. Megjegyezzük, hogy orvosaitok egyre kevésbé látják a jövőbe és egyre több olyan gyógyulással fognak találkozni, melyek a hagyományosnak nevezett orvoslás szerint lehetetlenek, de minimum megmagyarázhatatlanok.

Aztán vannak olyanok, akik megadják MAGukat és elkezdik írni a bakancslistájukat. Félreértés ne essék, akinek bakancslistája van, nem jelenti azt, hogy a halálra készül. Sőt! Van, akinek olyan hosszú lett a lista, hogy kénytelen lesz több száz évig élni, hogy a felét ki tudja pipálni. Meghalni sem lesz ideje ☺

Tehát, aki elkezdi a halálra fókuszálni - mert elhiszi – ezzel megteremti MAGának a feltételeit. Koncentrálja az energiáit arra, amit valójában nem szeretne. Most nyilvánvalóan nem azokról beszélünk, akik kijátszották MAGukat a jelmezben és úgy döntöttek felfénylenek közénk egy időre, megkonzultálni a tapasztalatokat. Mert meghalni nem tudnak, csak úgymond sűrűséget váltani.

Aki olvasott már halál közeli élményekről, netán tapasztalta is, tudja miről beszélünk. Aki még nem olvasott ilyenekről, a szemlélet szélesítése érdekében hasznos lehet.

A lehetséges valóságaid folyamatosan alakulnak. Ahogy alakítod őket az által, mit hiszel és mit nem.

A próféciák és jóvendölések lehetőségek lehetnek, de sohasem kizárólagosak. Különösen mostanában, amikor egyre többen veszitek kezetekbe „sorsotokat”.

Néhány hiedelemből kigyógyítod MAGad és nem értik hová lett a halálosnak hitt betegséged.

Hát kipurcant ☺

De hogy maradjunk a médiumoknál, valójában mind azok vagytok. Amikor csak úgy eszedbe jut valami, amire azt hiszed kigondoltad, legtöbbször nem a saját gondolatod. Szoktunk idefentről üzengetni, hogy érezték a törődést. Sokféleképpen tudunk üzeni, és bizonyos értelemben mindannyian veszitek az adást, csak jó részét még nem hiszitek el. A „nem hiszem el” is a jelmez része, talán nem meglepő, hogy nincs kivétel. Szabadulj meg a „nem hallom, nem látom, nem érzem, nem megy ez nekem” és hasonló vélekedéseidről, és egyre jobb médium leszel.

Közvetítheted ÖNMAGAD. Közvetlenül ☺

Seth megszólal 16. – A látszat néha mindig csal – Vélemények színjátéka

Kedves barátaim, lendületesen lovagolunk tovább az illúzióban. Mai témánk a vélemény. Ami persze mindig, mindenkinek van. Úgyhogy most eláruljuk a nagy titkot: vélemény – mint olyan – nem létezik. A vélemény is csak egy illúzió, amolyan képzelgés féle.

Hogy világos legyen miről is beszélünk, nézzük meg közelebbről, mit is jelent tartalmilag a vélemény.

Azt már megbeszéltük, hogy ÖNMAGAD minél sokrétűbb és szélesebb körű megélése érdekében „azt hiszem” jelmezekbe bújtattad MAGad, hogy lásd, miképp is létezel a különböző élethelyzetekben. Ezek a te mozaikaid, vagy ha úgy tetszik színházad.

Mindegyik műsorhoz speciális jelmez tartozik, melyet - ha úgy döntesz - át tudsz szabni menet közben is.

AHOGY TETSZIK

A mindenkori jelmezdednek része ez a bizonyos vélemény, amely szintén folyamatosan alakulhat. És szokott is, elég sokat.

A vélemény ugyanis nem más, mint a téged ért hatások egyedi megnyilvánulása. Saját félreértelmezéseid, hiedelmeid, ítéleteid, valahol-valakitől tanult-átvett képzetek, káprázatok lenyomatai, hiány- és áldozat tudatod megnyilatkozásai. Szűk látókörű vélekedéseid kifejeződései, félelmeid egyértelmű kivételései.

Tehát, ha szó szerint nézzük, akkor hozott anyagból dolgozol. Egyedi, senki másra nem jellemző elegyet gyúrsz MAGadnak a felsoroltakból, és ezt hívod „az a véleményem”-nek.

Annyira belemerültél már a szerepedbe, hogy észre sem veszed, hogy a véleményedhez valójában senkinek semmi köze. Mert az csakis a tied. Lényegében ez a te kivételésed.

Önmagában minden dolog, történés semleges. De amint a véleményed megnyilvánul, már minősítésé, ítéletté lett. Csapdába estél, mégpedig a saját véleményed csapdjába. Ez egy rablánc, melytől csak te tudod MAGad felszabadítani.

Ne ítélj, s nem ítéltetsz! – talán ezzel sem mondunk újat.

Amit hiszel és gondolsz MAGadról, mind-mind azonos a világról alkotott nyilatkozataiddal. Persze ez most sokaknak rossz hír, pedig nagyon is jó. Csak nézőpont kérdése az egész ☺

A szerep ott kezd igazán érdekessé és szó szerint érdekesítővé válni, amikor nagy vehemenciával összeeresztitek a véleményeteket isten-ember társaitokéval. Ilyenkor vélekedéseitek önjárókká válnak, kardot rántanak és bármi áron élet-halál harcot vívnak az ellenséggel. Győzköditek egymást, ítéletek, felül akartok kerekedni a másik véleményén.

Talán már rájöttetek, hiába való küzdelem, vélemény-tévedések színjátéka az egész. Harcolnak a jelmez-szerepek. Mit illik, mit nem. Mit (t)ehetsz és mit nem. Mit gondolj és mit ne. Hogy csináld és hogy ne.

Minél erősebb korlátok közé szorítottad ÖNMAGad, annál erőteljesebben nyomod rá másokra ugyanezeket a korlátokat.

Nem fog sikerülni barátom, ha további ezer évig próbálkozol, akkor sem. A megoldás nem ez. Ha tovább erőlteted, csak még jobban belefáradsz a saját harcodba.

Mint mindig, a helyzet kulcsa ott van a kezekben. Ha hiszed, ha nem, ez a kulcs nyitja a rabláncaid zárját. Önkéntes rabigád addig tart, míg meg nem szabadulsz „az a véleményem”-et produkáló hiedelmeidtől.

Amennyiben hajlandó vagy szembe nézni ezekkel, bizonyára meg fogsz lepődni, hogy mindennapjaidat mennyire meghatározzák, átszövik ezek a hatások. És akkor még csak a kis részét vetted észre. Néha nem könnyű meglátni a fától az erdőt ☺

Ha úgy döntöttél, hogy visszahívod önjáróvá vált vélekedéseidet, ne késlekedj. Segítségül használhatod az (Ön)gyógyító technikák fejezetben leírtakat is. Légy MAGaddal türelmes, mert a jelmezedből kibújni nem lesz a legkönnyebb feladat. Nem is nehéz, az igaz, de éber figyelemmel kell lenned minden megnyilatkozásodat illetően.

Ha valakinek tetszik a véleménye, vagy ha nem. Ha elítéled-lenézed őt, vagy a tetteit. Ha dühös vagy rá, mert nem ért veled egyet. Vagy ha cinkostársul szegődik, hogy erősítsétek egymást valaki vagy valami ellen.

Ne aggódj, az illúzió-színháznak előbb-utóbb vége van.

Észre fogod venni, egészen biztosan. Egyértelmű jelei vannak.

Békét és harmóniát érzel MAGadban. Senkit nem akarsz meggyőzni semmiről. Nem akarsz istenember társaid korlátok közé szorítani, mert már tudod, hogy nekik is megvan a MAGuké. Ha valaki véleményt mond rólad vagy arról, amit csinálsz, tudod, hogy ez az övé, mert a saját rabláncai-szabályai fogja.

DE MINDENKI KEZÉBEN OTT VAN A HELYZET KULCSA

Seth megszólal 17. – A látszat néha mindig csal – Az az igazság, hogy nincs igazság

Ez a fejezet elsősorban az igazság bajnokainak szól. És persze mindenki másnak, aki bármi módon érintett a témában. Tehát, lényegében mindenkinek.

Hiszen sokatokkal előfordul, hogy valamilyen szempontból igazságtalannak érzi a sorsát. Ismerős talán ez az érzés? Amikor úgy érzed, majd bele szakadsz, és nem haladsz sehova. Amikor a lelked kiteszed, és nem kapsz cserébe semmit. Amikor a főnököd lefelejt a fizetésemelési listáról. Amikor az orrod előtt zárják be a bolt ajtaját. Amikor a rendőr megbüntet, vagy mikor a kormány újabb adókat vet ki rád.

Ilyenkor szoktad mondani: „Nincs igazság!”

Nos, kedveseim, igazság márpedig van. Ez az igazság. ☺

A te MAGad igazsága pontosan olyan, amit hiszel róla. Azaz, egészen pontosan szólva, amit hiszel MAGadról. Bizony, ez is az „azt hiszem” jelmezed, nem más.

Ha egy szegény, szerencsétlen balféknek hiszed MAGad, akivel mindig kibabrálsz a sors, akkor ki is fog babrálni. Mert mást nem tud csinálni. Hiszen a színházi darabot te írod, csak az történhet, amit kitaláltál MAGadnak.

Mert már ugye azt is megbeszéltük, hogy szerencsére nincs szerencse, és a véletlenek még véletlenül sem léteznek.

Tehát, ha legközelebb igazságtalannak vélt helyzetekbe kerülsz, már fogod tudni, hogy gyere ki belőle. Már ha akarsz, csak akkor. Ha azt szeretnéd, hogy még jó sokat pofozzon az élet, hidd el, meg fogja tenni. A kedvedért mindent! ☺

A saját színházadban te vagy a főnök és te irányítasz.

Most nézzük ezt az igazságot másik szemszögből is.

A vélemények színjátéka kapcsán már taglaltuk, mennyire nem érdemes másokra erőltetni olyat, ami nem az övéké. Hiszen véleménye-igazsága mindenkinek van, különben a szerep nem lenne igazi szerep.

Mindez nem jelenti azt, hogy a különböző nézőpontokat és vélekedéseket nincs értelme megosztani másokkal. Persze hogy van, különben már mi is feladtuk volna ☺

Erőltetni, harcolni, küzdeni nincs értelme. Szoktátok mondani a tapasztalat jó iskola, csak a tandíj néha magas.

Másik oldalról nézve az igazságot, az is sűrűn előfordul veletek, hogy mások igazságát veszitek MAGatokra, fenntartások nélkül. Ha valakit nagyon okosnak és tapasztaltnak gondoltok, hajlamosak vagytok a legnagyobb zöldséget is elhinni neki. Mert tudományos főmunkatárs, vagy, mert nagyon meggyőző, vagy, mert szimpatikus, vagy, mert papírja van róla, hogy nagyon okos és bölcs. Vagy, mert médium, vagy, mert fehér a köpenye.

Ilyenkor idegen igazságokat akartok MAGatokra húzni, csak sűrűn előfordul, hogy nem passzol a jelmez. Itt bővebb, ott rövidebb, amott kilóg, foszlik a varrás, szakadozik a gomb.

Kilóg a lóláb, csak hogy lovagoljunk a szavakon. ☺

Egyetemes igazság nincs. Mert az az egyetlen igazság, hogy mindenkinek megvan a MAGa igazsága.

Kivételek nincsenek. Minden szindarab igaz, és igazságos a maga illuzórikus keretei között.

Képzeld csak el, amint berontasz egy színházba és a műsor közepette leteremted a színészeket, hogy hazugság, amit játszanak. Ők meg csak csendben megjegyzik, hogy már megint beszabadult egy elszabadult igazság bajnoka, aki mindenkit meg akar győzni, hogy csak is neki van igaza ☺

Seth megszólal 18. – A látszat néha mindig csal – Gondolkodom, tehát vagyok. De hogy vagyok?

Kedveseim, a gondolkodás egy nehéz műfaj. Ezt onnan tudom, mert látom, hogy nagyon el vagytok már fáradva ebben a nagy-nagy gondolkodásban. Valamennyien szeretitek a gondolkodós-fejtörős-agyalós jelmezeket. Ki akarjátok találni az egyetlen és legjobb megoldást. Feltalálni a spanyolviaszt – úgymond.

A gond csak az, hogy minél többet gondolkodsz, annál messzebb kerülsz a legjobb megoldástól. Mert az már akkor megvolt, amikor a probléma jelmezedet MAGadra húztad. Kitaláltad előre, hogy most ezzel se kelljen a nem létező idődet töltened. Meg aztán nem is érnél rá, hiszen egyfolytában gondolkodsz a gondolataidon. ☺

Mert azt hiszed, hogy egy percet sem veszíthetsz. Feladat kell az elmédnek, különben unatkozna. Az meg nagyon unalmas tud lenni.

Már az elején is említettük, hogy ne akard kitalálni, hogyan fogsz bizonyos élethelyzetekből-szerepekből kijönni. Mert nem tudod kitalálni. Úgy érte valamit persze ki tudsz okoskodni, de hol van ez attól, amilyen lehetne?

Légy őszinte MAGadhoz, hogy vagy most? Jól vagy? Minden rendben? Akkor csak így tovább! Élvezd!

Netán előfordul, hogy megdöccen a szekér? Esetleg elakadt? Ne üsd a lovakat. Inkább állítsd le a gondolat folyamokat. Mielőtt betegre agyalod MAGad.

No, de hogy kellőképpen elmélkedjünk a témán, nézzük meg, ki is vagy te valójában?

Sokan most örültök, hogy végre most megtudom, ki is vagyok. Akkor ismét felfedünk egy titkot:

TE EGY GONDOLAT VAGY

Egy isteni, megismételhetetlen gondolat, mely alászállt az anyagba színházasdit játszani. De anyag – mint olyan – nem létezik. Mert az anyag nem más, mint csökkent rezgésszámú fény. Azaz, te

MAGAD VAGY A FÉNY

Mondhatod, persze, hogy ahhoz képest nem lett valami fényes az eredmény... ☺

Kedveseim, a látszat ismét – mint mindig – bizony csal. Ugyanis ti mind, egytől-egyig a világmindenség legnagyobb tudósai vagytok. Megalkottátok az anyaggá vált gondolat tudományát. Méghozzá nem csak elméleti, hanem gyakorlati szinten is.

Profik vagytok, úgy istenigazából!

Amit kigondoltok, az valósággá lesz. Saját MAGatok valóságává. Kell ennél istenibb színjáték? Amikor kigondolsz valamit és megvalósítod? Amúgy valóságosan. Kicsit besűríted a fényt – ahogy a főzeléket szoktad – és máris kész a mű. Lehet kajálni. Az igaz, hogy néhányatok gyomrát már megfeküdte a tapasztalat, mert kicsit sűrűbbre sikerült az a gondolat...

De a kifelé vezető utat is oda raktad MAGadnak.

Azért nem látod, mert eltakarják a gondolataid. És amíg azt hiszed, hogy bármit is ki kell találj, ez az út bizony nem tud megmutatkozni. Minél többet koncentrálsz arra, hogyan oldd meg a problémáidat, annál több problémád lesz. Ez pontosan úgy működik, mint a korábban említett betegség-egészség

dolog. Ha a betegségedre figyelsz, sosem leszel egészséges. Ha meg akarsz gyógyulni, az egészségedre koncentrálj.

Gondold azt, amit szeretnél.

De ne gondolkozz azon, hogyan valósuljon meg.

Te is egy gondolat vagy, és hidd el, rajtad sem gondolkodtak túl sokat ☺

Seth megszólal 19. – A látszat néha mindig csal – Háború és béke

Kedveseim, sokan félve figyelitek a bolygón folyó háborús állapotokat. Ezért alaposan mögé nézünk a folyamatoknak, hogy kellőképp eloszlassuk aggodalmaitokat.

Kezdjük mindjárt ott, hogy a háború a színház része. Nem véletlenül tör ki ott, ahol, és nem véletlenül érinti azokat az embereket, akiket érint.

Nincs köztetek olyan ember, aki valamilyen módon ne szenvedte volna el a háború borzalmait. Mert úgy döntött, hogy mindezt meg kívánja élni.

Tiltakozhatsz, hogy ez így nem normális dolog, de kérdezem én, mi a normális? Mi az igaz? Mi a jó? Mi a rossz?

Naugye ☺

Minden életedben te döntöd el, mi az igazságod. Ehhez képest veszed MAGadra az „azt hiszem” jelmezt. És most épp a háborúról beszélünk, ez az „azt hiszem” jelmez mutatja meg, melyik oldalon állsz.

Mert ez a kettős világotok lényege. Hogy a jó oldalhoz képest van rossz oldal.

Mindenki így születik le, hogy van „azt hiszem” jelmeze. Ezek jelmezek, nem többek és nem kevesebbek.

Egy agresszor nép, vagy egy diktátor is a hiedelmein keresztül éki meg ÖNMAGát. És ha hiszed, ha nem, minden hadvezér, gyarmatosító vagy megszálló jót akar, a MAGa szempontjából.

Miből gondoljátok, hogy ti MAGyarak csak úgy békésen honfoglaltatok?

Mert minden nézőpont kérdése, ugyebár.

Egyik oldalról nézve hős, másik oldalról nézve kegyetlen gyilkos. Mindkettő illúzió, nem más. Értsétek meg, hogy a játék része.

Akik most csoportosan távoznak, pont úgy nem hálnak meg, mint ahogy ti is sokadszorra koptatjátok a földi iskolapadot. És aki úgy látszik, kiírja MAGát a történetből, higgyétek el, nagyon siet vissza.

Mondhatnád, hogy ennek így akkor sosem lesz vége.

Ha háborúra háború a válasz, akkor tényleg sosem lesz vége. Mert a történetnek soincs vége, de a drámák ideje bizony kezd lejárni.

Mert az első lépés mindig az, hogy megengeded MAGadnak a magasabb nézőpontot. Átlátsz már a dolgokon, érted a lényegét és megérted saját és isten-ember társaid működését-létezését. Ezt hívjátok ti felébredésnek.

A háborúban eltöltött évezredek ettől még nyomot hagytak bennetek. Ezek a nyomok pedig így vagy úgy, de időnként felszajelenek. És amíg ott vannak, úgymond zavarják az energetikai rendszereteket.

Mert csakis a belső harc tud megnyilvánulni a külvilágodban. Ehhez pedig egyáltalán nem kellenek fegyverek.

A megoldás nem az, hogy harcolsz a háború ellen, tiltakozol és kiáltványokat irkalsz (alá). Ti MAGyarak már mindent kipróbáltatok a háború ellen, mindhiába. Újabb háborúk jöttek.

Ha tényleg meg akarjátok mutatni a világnak, kik is vagytok valójában, olyan példát kell mutatnotok, ami mesteribb megoldás, mint ez eddigiek.

Mert hiába vannak a világ másik végén fegyveres harcok, az a világ is a te világod.

Része vagy az egésznek.

Sokkal, de sokkal erősebb hatással vagy minden történésre, mint most azt gondolod. A te minőséged, vagy tudatossági szinted meghatározó eleme a közös tudatossági szintnek.

És amikor azt mondjuk, hogy mindenki a MAGa portája előtt sepregesen, akkor ezért mondjuk mindezt.

A háborúval kapcsolatos borzalmakat, ítélezést, sajnálatot, undort és félelmet MAGadból kell kitakarítsd. Ennek az lesz az eredménye, hogy az életedből eltűnik a háború, bárhogy is nyilvánuljon most meg.

A belső béke és boldogság állapota bármily hihetetlen, a bolygó másik felén is érezhető lesz. Segít azoknak, akik szintén szeretnének már kijönni a háborús övezetből.

Utat mutat. Ha úgy tetszik, világítótornyoként működik. Észre fogják venni, hiszen a nagy sötétségben lehet nem lesz más fény, csak a tied.

Nagy a felelősséged kedves, nagyon nagy! Mutatod a háborúból a kiutat. Ha konkrét segítséget kérsz, már használhatod is az (Ön)gyógyító technikák fejezetben leírtakat. Ha végre elengeded a háborús borzalmakat, ez ajtót nyit a közös boldogságotoknak.

ÁLDÁS ÉS KÖSZÖNET A MAGYAROKNAK!

Seth megszólal 20. – A látszat néha mindig csal – Bűn és bűnhődés

Ha lenne kedvenc témánk, biztosan ez lenne az.

Mert ez a legISTENibb színjáték, amit alkottatok MAGatoknak.

Olyan átéléssel, áhítattal játsszátok a szerepet, hogy öröm nézni, ahogy élitek a jelmezeteket.

Kár, hogy nincs kezünk, nagy tapsvihart produkálnánk nektek.

Mert lepipáljátok a legnagyobb színészeket.

Nyilván már sejtet, hogy bűn – mint olyan – nem létezhet.

Csak a játékos része, hogy valahogy megéld a lelkiismereted.

„Lelki ismeret,, – figyeled?

Mert hát sokfajta játékszert alkottak MAGuknak az Istenek.

És mert fegyverekkel már nem lehetett leigázni egy népet, hát kitaláltatok MAGatoknak a vétet.

Hogy saját fejetekre szórhattok sok-sok, súlyosabbnál súlyosabb ítéletet.

És hogy szervezett keretek között játszódjék a színház, nevet is adtatok neki, úgy hívjátok egyház.

És ha már neve van, legyen tartalma, így lett papok dogmáivá Isten korlátlan hatalma.

Földre szállt angyalok, isten-emberek, egymást ölték naphosszat, mint bűnös játékszerek.

Közben teltek-múltak az évezredek... s ők mindvégig azt hitték, semmire kellő, vétkes lelkek.

Amolyan selejtes, félre sikerült népek.

Elhitték MAGukról, mert ez volt a jelmez, tökéletes kellék ehhez a szerephez.

No, de lassan véget ér a színház, csengettek – úgymond – új a szereposztás.

Örvendünk, ujjongunk, ébrednek a népek!

Egyszer volt, hol nem volt, VÉGE A MESÉNEK!

Seth megszólal 21. – A látszat néha mindig csal – Zűr az úrben

Földön innen, Földön túl, mi van itt és mi van túl?

Nos, kedveseim, ezennel kilovagolunk a(z) (z)űrbe és megnézzük, hogyan is néznek ki közletről azok a földönkívüliek, akiktől néhányan bizony igencsak féltek.

Először is, mielőtt elindulunk világgá, fel kell ismernetek azt a földönkívülit, akit már oly sokat láttatok. De még nem ismeritek.

Ehhez semmi mást nem kell tennetek, mint tükörbe néznetek. Igen, bizony, a tükörből egy sokat látott, sokat tapasztalat, bolygórendszeren átívelő, örök létező néz vissza rád.

Amikor az álmokról és utazásokról ejtettünk szót, az egyszerűbb megértés érdekében kizárólag ezen bolygó szintű megtestesüléseidet vettük górcső alá, és ezek közötti kapcsolódásokat tártuk fel. De azt is említettük, hogy még ennél is sokkal hatalmasabb létezők vagytok, akiknek egy kis része épp itt éli meg színháza teljességét. Sok századik leszületése által.

Tudósaitok azzal vannak elfoglalva, mekkora az esélye annak, hogy léteznek más civilizációk, ahol kialakulhatott az élet bármilyen formája.

Ez megint a lovon történő fordítva ülés tipikus esete.

Ti ugyanis olyan teremtő erővel bírtok, amely szó szerint univerzumokat hoz létre. Földestől-mindenestől. Tokkal, vonóval együtt.

Igen, a Föld nevű bolygót is ti hoztátok létre. És a többit is. Mindet. Egytől-egyig.

A világ – ahogy ti hívjátok – szó szerint a lehetőségek tárháza. Végtelen tárház. Határtalan színház.

Teljesen logikátlan az elképzelés, hogy nincs élet a Földön kívül.

Te, kedves földönkívüli, sok bolygón létezel a legkülönbözőbb formákban. Sokszor formátlanul. Úgy érteve, nem fizikai formában. Ígyis-úgyis. Mindenhogy.

Igen, bizonyos értelemben vannak fejlettebb verzióid is és fejletlenebbek is. Más és más színház, ha úgy vesszük. Az összehasonlításnak nincs semmi értelme.

De mi most beszélgetünk, és nem hasonlítgatunk.

Mindannyian a világ más részeiből érkeztek ide a Földre. Mert a Föld egy fiatal létező. Persze ez így szó szerint megint nem igaz, de hát ilyen az, amikor lovagolunk a szavakon. Magyarázunk azt, amit szavakkal nem lehet.

Keresitek a nagy bummot, de hiába. Nem lelitek.

Önnön megtestesülésed egy megszemélyesített energiaforrás, amely MINDIG VAN. Hogy éppen hol és milyen formában létezel? MINDIG ÉS MINDENHOL.

Tehát, ha félsz a földönkívüliektől, akkor MAGadtól félsz. Persze ebben nincs semmi meglepő, a legtöbben MAGatokra húztátok ezt a jelmezt. Ez amolyan alap-hiedelem.

Hogy milyen tulajdonságokkal láttad el az általad földönkívülinek hívott létezőket? Most ne a sci-fi filmekre gondold meg ne arra, hogy mások mit hisznek. Az az övéké.

Nézd meg MAGadban, milyen zavaró érzések vannak benned a földönkívüliekkel kapcsolatosan. Már ha vannak, mert lehet, hogy (már) nincsenek. Ha mégis találsz ilyeneket, köszönj el tőlük, ahogy azt általában teszed. Mert ők is a te kivetüléseid.

Attól félsz, hogy leigáznak? MAGadtól félsz kedves.

Attól félsz, hogy nem tudsz velük beszélni? MAGad jelzéseit érted-e? ÖNMAGad megérted-e?

Hüllőktől félsz? A MAGad árnyoldalával szembe nézel-e?

Attól tartasz, kihasználnak, kényszerítenek? A MAGad rabláncait letetted-e?

Naugye ☺

Kedveseim, az Isteneket nem lehet leigázni. A teremtő hatalmat nem veheti el senki és semmi. Önként persze le lehet róla mondani, ha a „VAN” helyett a „NINCS”-et akarod megélni.

Ha meguntad már ezt a színházat, gyere ki belőle. Emelkedj felül a hiedelmeiden és akkor egészen más minőségű megtapasztalásaid lesznek.

UFÓ-nak hívott testvér-megtetesüléseitek másfajta képességeket fejlesztettek ki, mely nagy hasznokra lehet. Cserébe adhattok nekik olyat, amelyek nekik nincsenek.

Hogy hogyan viselkednek veletek?

Hát pontosan úgy, AHOGY HISZITEK.

Seth megszólal 22. – A látszat néha mindig csal – Amit eszel, azzá leszel. Ezt felejtsd is el.

Kedves barátaim, most nem a legújabb táplálkozási módszereket fogjuk taglalni, korántsem. Csak kicsit mögé nézünk a hiedelmeiteknek. Mit is gondoltok arról, amit esztek. És arról, amit isztok.

Kezdjük ott, hogy már nagyon sokan vagytok, (egyre többen), akik tisztában vannak azzal az alapvetéssel, hogy kizárólag hiedelmeitek építik fel az általatok tapasztalt eseményeket és történéseket.

MAGyarul mondva, amit hiszel arról az enni-inni valóról, úgy fog rád hatni.

Ezért is hiába való győzködni másokat, mi a helyes táplálkozás módszertana, mert az ahányan vagytok, annyi féle. Objektív igazság ebben az esetben sincs, „azt hiszem” jelmez annál inkább. Ami egyikőtöknek építő táplálék, másikótoknak súlyos méreg.

Önmagában minden semleges, ezt is mondtuk már többször, de itt is fontos megemlíteni.

Nézzünk körbe kicsit a témában.

Elsőként lássuk az (étel) allergiát, mint tünetet. Ebben az esetben a tapasztalt tünetek súlyosságával párhuzamos belső ellenállás mutatkozik. Más szóval, az önelfogadás némileg csorbát szenved. A kivétel sokféle lehet, a kiütéstől a hirtelen rohamokig, a lassan és folyamatosan csordogáló könnyekig. A tünetek önmagukban is szimbolikusak, ezeket részletesen nem taglaljuk, bőven áll rendelkezésetekre szakirodalom a témában.

Miután tudjuk, hogy betegség nem létezik csak hiedelem, nézz körül a világodban, milyen tükröt mutat neked? Vizsgáld meg az érzéseidet, a MAGadról alkotott „véleményedet”. Ha bármi zavarót tapasztalsz, már meg is találtad a helyzet kulcsát. Gyógyszerek helyett szentelj nagyobb figyelmet az ÖNMAGadról alkotott vélekedéseid elengedésének. Nem azt mondjuk, hogy hipp-hopp, dobd el a gyógyszereid, pláne, ha már függésben vagy tőlük. Azt mondjuk, kezdj el kijönni ebből az állapotból, ha már elegend van belőle.

Most lássuk a fogyókúra témakörét. Ez kicsit összetettebb, mert sok oka is lehet annak, ha valaki több táplálékot visz be, mint amennyire a fizikai formájának szüksége van. Néhányan egyszerűen

unatkoznak, ezért esznek. Az unalom is egy érzésminta, könnyű elköszönni tőle. Kicsit nehezebb a helyzet akkor, ha az illető párhuzamos életeinek valamelyikében, vagy akár több életében is éhezett vagy éhen is halt. Valójában már mind haltatok éhen, csak ez nem mindenkinél nyilvánul meg zavaró körülményként.

A legtöbb túlsúlyos ember viszont nem azért eszik, mert nem bírja abbahagyni, hanem mert úgymond védelmi bástyát épít MAGa köré. Persze nem tudatosan-szándékosan. De a hiedelmei - miszerint védekeznie kell a külvilág támadásaival szemben - ily módon nyilvánulnak meg. Épp ezért hiába a sok fogyókúra módszer, ha a helyzet kizárólag fizikai síkon van kezelve, az csak a tünet kezelése. Többnyire szenvedés az ára. És ha alább hagy a kitartás, a kilók rakódnak újra. Virágzik is a fogyókúra-ipar rendszeren.

Hangsúlyozottan nem azt mondjuk, hogy ha túlsúlyos vagy, le kell fogynod. Ha jól érzed MAGad a bőrödben, akkor maradj, ahogy vagy. Ha nem vagy jól, ha már elegend van a saját korlátaidból, netán már betegségig etted MAGad, akkor ideje leltározni a hiedelmeidet. Aztán kiírni a listáról, amit szükséges. (A fizikai formáról később még részletesen ejtünk szót)

Akkor most következzenek a kávé- és kólafüggők. Gondolkodtatok már azon, hogy ha tényleg annyira méreg lenne, már nem is élnétek? De éltek. Ráadásul ebben az elsavasodottnak ítélt világban immár 7 milliárdan léteztek. Pedig az egyik legerősebb sav ott vigadozik bennetek. Csak ez valahogy elkerüli a figyelmeteket...

A legnagyobb vitát mégis a húsevés váltja ki belőletek. Mozgalmakat is kiépítettetek, hogy bűnbakká tegyétek a húsevő embereket. Néhányan még a tigriseket is fűvel etetnétek.

Nem, kedves isten-emberek, nem erőszak a disznótor. És most nem is megyünk bele a vallási hitvitákba, hogy ki milyen húst ehet vagy sem.

Ezek mind-mind korlátok, melyeket MAGatoknak állítottatok. Az állatokkal kapcsolatos lelkiismereti kérdéseket később még boncolgatjuk, most erről csak annyit, hogy ha azt hiszed, árt neked a hús, akkor jobb, ha nem eszed. Nincs szó arról sem, hogy mindenkinek szüksége van húsrá, mint ahogy bizonyos orvosi körök azt állítják. Megint azt mondjuk, hogy nem lennétek 7 milliárdan a bolygón, ha ez igaz lenne.

Legyetek arra is tudatosak, hogy táplálkozási szokásaitok is átalakulóban vannak. Sok erősen húsevő egyik napról a másikra nem képes megenni a húst. Ez lehet átmeneti és lehet úgymond végleges helyzet.

Ahogy belül változtok, alakulnak át a szükségleteitek. De ha MAGatokat vagy másokat elítéltek, még nagyon nem látjátok a lényegét, miről is szól a teremtésetek.

Azt mondjuk, az állatokat is tiszteljétek és köszönjétek meg nekik, hogy életüket adják, hogy éljétek. Ők sem áldozatok, bizony nem. Még ha másképp is látszik néha. Az isteni színjátékban a jelmez az Univerzum határtalan kelléktára.

Most lássuk, mit gondoltok az alkohorról. Ől, butít és nyomorba dönt? Mert ha ezt hiszed, bizony ez a valóságod. Miután nincs két egyforma ember, más és más a mögöttes hiedelem rendszer. Az alkohol még nem ölt meg senkit és ezután sem fog, mert nem tud. Az önvád, az elfojtott érzelmek, a betegség tudat és hasonlók együtt viszont képesek arra, hogy a halálnak nevezett illúziót láttassák veletek. Amíg az alkoholt bűnbakként kezelitek, csak a saját félelmeiteket takarjátok el és erősítitek.

Ha vágysz valami enni-inni valóra, de nem engeded meg MAGadnak, az örökös ellenállásod a vágyakozás állapotában tart. Átesel a ló túloldalára. Küzdesz, szenvedsz, és nem lesz jobb.

Engedd el, mit gondolsz arról, hogy mi a helyes és mi a helytelen. Különbözik mindig vagy a ló egyik, vagy a másik oldalán találsz MAGad. Pedig a megoldás mindig középen van, ahol már nem rángatnak sem a saját, sem a csoportos hiedelmek.

Ez a szabadság állapota.

Amikor azt (t)eszed, ami igazán jól esik. És a végén még kiderül, hogy ehhez nem is kell enned és innod semmit ☺

Seth megszólal 23. – A látszat néha mindig csal – Sok lúd disznót győz

Állati történetek következnek, kedves barátaim. Csak hogy tudjunk tovább lovagolni a szavakon.

Említettük már, hogy a bolygókat – konkrétan a Földet is – ti hoztátok létre. Amolyan tanuló- és tapasztaló helyszín ez, a színházatok fontos része. Sőt, talán pontosabb, ha azt mondjuk, hogy a színházatok alapja, színpada. Talán nem lepődtök meg nagyon, hogy az állatok sem véletlenül vannak itt. Egyik faj sem. Legyen az bármilyen jelentőségű faj az életetekben. Mert ezt is úgy terveztétek meg, hogy a legkülönbözőbb változatok, verziók legyenek szerte a bolygón. Így megélhetitek azt is, hogy hogy házi kedvenceitekkel játszatok, vagy azt is, amikor a sokféle állatsereg az életét adja azért, hogy élhessetek.

Mert a sűrű anyagban létezni bizony azt is jelenti, hogy ennek a rezgésszintnek megfelelő táplálékot is biztosítani kell. Így van kitalálva, úgymond.

Az állatoknak éppúgy van tudata, mint akár a Földnek, bármely növénynek, vagy az állatok élettelen anyagnak gondolt bárminek. Példának okáért a széknek, amin ülsz. Tudja, hogy ő szék, azt is tudja, hogy van lába. Sőt, azt is tudja, hogy neked is van.

Kérem szépen, ebben a színházban MINDEN ÉS MINDENKI TUD MINDENKIRŐL MINDENT.

Nincsenek titkok.

EGYben vagytok.

Az az állat, akit 1 hónap, vagy akár 1 év múlva fogsz megenni, tudja, hogy mi a terv. És ha hiszitek, ha nem, örömmel adja MAGát a történethez. Még akkor is, ha véresen komoly történet sikeredik belőle.

Mert - ahogy egymást is ölitek évezredek óta - úgy ölitek az állataitokat és a növényeiteket is. Érdekes, hogy növény-gyilkosokról alig esik szó, pedig abban az értelemben, ahogy ti használjátok, jobb kifejezést nem is találni rá. ☺

Hiedelmeitek igen szerteágazók ezen a téren is.

Mi azt mondjuk, sem egymást, sem az állatokat, sem a növényeket nem tudjátok elpusztítani. De ahogy ti is sokféle formában léteztek egyidejűleg, igaz ez minden más élőlényre is.

Megvannak a szerepek.

Volt, amikor a ló meghatározó része volt az életeteknek. Szántottatok, vetettetek, még háborúba is lovon mentetek. Most többnyire átalakultak ezek az élethelyzetek, mert már kitapasztaltátok a lényegét. Ideje volt más verziók után néznetek.

Néhányan a lovakat istenként tisztelitek. (kérdézd csak meg a bukmékereket) ☺

De nézzük meg más oldalról is az állati történeteket. Vegyük sorra most a kegyetlenkedéseket.

ÖNMAGad teljes körű megélése bizony erre a területre is kiterjed. Most minél hevesebben tiltakozol, hogy te erre nem lennél képes, legyél annál biztosabb benne, hogy mindig az kiabál, akinek a háza ég.

Ne felejtse el, mi sosem úgy tekintünk rád, mint egy női vagy férfi karosszériába zárt szerencse fiára.

TE SOKAN VAGYTOK

Hol lelkes állatbarátok, hol érzéketlen pusztítók vagytok. Éppen hogy néz ki az „azt hiszem” jelmezetek. Nem lehetnél elhivatott állatvédő, ha nem lennének megmentésre szoruló, „rossz” sorsú állatok. Ezen kicsit elgondolkodhattok...

Házi kedvenceitek is a sokadik leszületésüket élik, nem véletlen az sem, amikor első látásra egymásba szerettek. Az is sűrűn előfordul, hogy egy-egy életetek során többször is visszaszületnek hozzátok. Csak hogy együtt élvezték a közös színházakat.

Állati kedvenceitek azonban többek ennél. Ahogy a téged körülvevő világ minden apró részlete, az állatok viselkedése, tartási körülményei is pontosan mutatják, mit gondolsz MAGadról. Való igaz, ez a tükör bizony kegyetlenül őszinte. Egy láncra vert, agresszív kutya is a gazdája „azt hiszem” jelmezét mutatja.

Sőt, ha népeket vagy népcsoportokat tekintünk, ugyanez a helyzet. Az étkezési- és öltözködési célra tenyésztett állatok tartási körülményei szintén mindent elárulnak.

Mondhatnád, persze, mert így olcsóbb a hús. Mi erre azt mondjuk, annak meg híg a leve.

A fagyai egy szemtelen jószág, mindig visszanyal. Itt van benne a disznóság. ☺

A világokban elindult minőségi változások épp csak elindultak. Egyre többen vagytok, akik tisztelitek az állatokat. Figyeljétek csak meg, bizony a házi kedvenceitek is változnak. Csakis állatok tudnak. Ha viselkedésükben zavarok mutatkoznak, ideje önvizsgálatot tartanod, mely hiedelmek akadályozzák a haladásod.

Ez közvetlenül hat a csoportos tapasztalásokra is, különösképp, ha a felismerés után még meg is szabadulsz a MAGad disznóságaitól. Akkor lesz csak igazán malacod! ☺

Seth megszólal 24. – A látszat néha mindig csal – Mi leszel, ha nagy leszel?

Rendőr? Postás? Vasutas?

Nem kedveseim, ez a fejezet nem a gyerekeknek szól, nagyon nem. Ez a fejezet azoknak a felnőtteknek szól, akik azt hiszik, hogy valakik vagy valamik akarnak lenni. Vagy már azok is. Esetleg már ki is rakták a homlokukra a címkét, hogy mindenki lássa, micsoda valakik-valamik ők. Időnként leltározzák a papírjaikat, amelyek minden kétséget kizáróan igazolják, hogy ők bizony nagyon is valakik-valamik.

Kedveseim, lassan le lehet már venni az „azt hiszem” jelmezt, mert már nagyon kinőttétek.

Keményen tanultok egyik iskolától a másikig, tanfolyamok, kurzusok, disszertációk, beavatások... mind-mind eltakarják azt, aki valójában vagy.

Te - akik sokan vagytok - sok életet éltek egyszerre, sokkal, de sokkal többet tudtok annál, mint amit egy életen át meg lehet tanulni.

MINDEN OTT VAN BENNED

Nem az a dolgod, hogy öngazolásként a végzettségeidet igazoló papírkupacokat szaporítsd. Nem beszélve arról, hogy ezek bizony sokszor kényszer szülte tanulmányok. Szó nincs róla, hogy lelkesednél a dologért, de ugye valamiből meg kell élni, hiszen ingyen nem adnak ugyebár semmit.

Azt hiszed.

És amíg azt hiszed, addig így is van, hiszen a MAGad valóságában mindig neked van igazad. Minden címke, titulus, végzettség, amellyel azonosítod MAGad, tévútra visz. Illúzió a javából. Színházi szerep, nem több, nem kevesebb.

Azt mondjuk, hatalmasabb létezők vagytok annál, mint egy szerep.

És ha már kényelmetlen a jelmez, önként levetheted. Ha utálod amit csinálsz, ha nem találsz a helyed, ha gyomorgörcsöt kapsz munkába menet, akkor kezd új életet.

Dönts el, hogy mostantól másképp éled az életed.

Nem azt mondjuk, hogy hagyj ott csapot-papot, bár mostanság sokan ezt teszik. Erre sincs mindenkire érvényes recept. Nem is lesz.

Vannak bátrabbak, akik elől mennek, úgymond. Akik egyik napról a másikra belekezdnek valami egészen másba. Kijöttek a szerepből és elkezdnek élni. Kiteljesedni.

ÖNMEGVALÓSÍTANI.

Nem kell rohanni, szó se róla. Az Univerzum a kellő pillanatban oda fogja rendezni eléd azokat, akik a döntésed szerint segítenek neked.

Ilyenkor szoktak jönni a kifogások, hogy miért nem megy ez neked. Vedd szépen sorra az összeset, ha akarod, le is írhatod mindet. Legalább szembesülsz vele, milyen hiedelmek irányítják az életed. Abból nem lesz baj, ha mindezeket elengeded. Vegyél jó mély levegőt és lélegezd ki az egészet.

Ezt még néhányszor majd meg kell tenned, mert ezek a szerepek néha bizony masszív szerzetek. Pont így terveztétek mindet.

Aztán egyszer csak jönnek érdekes helyzetek. Kiderül, hogy nem az vagy, mint akinek hitted MAGad. Olyan tevékenységbe fogsz, melyet korábban elképzelni sem tudtál volna.

Amíg azt hiszed, valaki vagy valami vagy, egy szűk mezsgyére korlátoztad ÖNMAGad. Pedig valójában MINDEN VAGY.

A sok száz életedben olyan tudást és tapasztalatot szereztél a legkülönbözőbb területeken, amiről most fogalmad sincs. Nem is kell, hogy legyen, most még nem is lehetne.

Arra kérünk, engedd, hogy segíthessünk.

Vedd észre a világod zavaró körülményeit, aztán szabadulj meg az ezeket a körülményeket teremtő vélekedéseidről. Sokféleképpen tudsz haladni, de ezért sem kell menned sehova tanulni.

Az (Ön)gyógyító technikák fejezetben leírtakat bármikor tudod alkalmazni.

Ahogy elkezded a vélekedéseidről megszabadulni, úgy fog eredendő tehetséged kibontakozni.

Fogsz csodálkozni, amikor egyidejű énjaid kezdenek megmutatkozni.

Amikor előjön a profi, pedig nem mutatta meg neki senki ☺

Seth megszólal 25. – A látszat néha mindig csal – Testem, testem, mondd meg nékem, mit hiszek magamról éppen?

Kedveseim, ha már megbeszéltük, mit hisztek arról, hogy kik és mik vagytok, most nézzük meg azt is, hogy a fizikai formátok mit mutat arról, hogyan vélekedtek MAGatokról.

Ha ezt egy rövid fejezetnek szánánk, most a végére is érnének, hiszen a fizikai formád valójában mindent elárul. Nézz bele egy egész alakos tükörbe, és hidd el, hogy amit láatsz, az igazi illúzió. Mert aki épp szembe néz veled és visszagrímaszol a tükörből, az nem te vagy. A szemeddel csak azt láthatod, ami az „azt hiszem” jelmezed.

Te ugyanis ilyen kicsi helyre nem férsz be. Akkor sem, ha az a hely nem is olyan kicsi ☺

No, de hogy mi a kicsi és mi a nagy, az ugye egyrészt relatív, másrészt attól függ, merről nézzük. Mert hát, ami az egyiknek nagynak tűnik, a másik észre sem veszi. És ami az egyiknek kicsi, másnak az a mennyország tud(na) lenni. ☺

Nézd csak meg jó alaposan, mert amit láatsz, azok a hiedelmeid. Éppen ezt gondolod MAGadról, és hát most is – mint mindig – neked van igazad.

Talán életedben először most azt gondolod, bárcsak ne így lenne!

„Tükröm, tükröm, mondd meg nékem, mit vétettem?”

Ha Isten vagyok, miért ilyen a képem? Ez tényleg az én kivetülésem?!”

Nos, kedveseim, nézzük a dolgokat másképpen.

Te most egy művész vagy. A szembe nézés művésze. Tekints MAGadra, mint egy szoborra. Egy amolyan hiedelem-csokorra.

Vedd szépen sorba, hol van szerinted a hiba. Akár le is írhatod egy papírra. Aztán az egészet dobd ki a francba.

Mutasd meg a szemednek, hogy az egész lista ment a kukába. Hogy kellőképp alapos legyen a munka, néhány jó mély levegőt fújhatsz utána.

Most semmiképp se légy lusta, mert a tested mindig az igazadat mutatja. Szóval, teljesen rendben van, ha kicsit hosszú lett a lista.

Senki nem mondta, hogy az átalakulás csak úgy megtörténik hernyó-pillangó módra.

De tudd, hogy mostantól minden lélegzetvétellel áramlik benned egy új(fajta), finomabb energia.

Amely hiedelmeid szobrát bizony rendesen megdolgozza.

Hadd tegye, ez a feladata. Mi pedig veled örülünk, hogy íme, egy újabb csoda.

Tartalomhoz alakul a forma. Finoman fogalmazva ☺

Seth megszólal 26. – A látszat néha mindig csal - Öreg ember nem vénember

Kedveseim, ti már mind olyan vének vagytok, mint az országút. Sőt, még annál is öregebbek.

Éltetek már sok-sok ezer évet. Ahhoz képes egész jól kinéztek.

No, de nem is ez a lényeg, hanem, hogy kevésbé komáljátok az öregedős létet.

Hullik a fogatok, őszül a hajatok, az egészségetek is felmondja a szolgálatot.

Közben pedig bőszen számolgatjátok az éppen aktuális születésnapotok.

Erre koncentráltok.

Kész szerencse, hogy eddig meg nem haltatok. ☺

Ideje fókuszot váltanotok, így majd könnyebben fiatalodtok.

Mert – mint mindenre – erre is képesek vagytok.

Meg aztán az Istenek egyébként is halhatatlanok.

Szóval, nincs miért aggódnotok, csak a figyelmetek irányát kell megváltoztatnotok.

Ezzel együtt nem árt az öregedéssel kapcsolatos alap-hiedelmeiteket kidolgoznotok, mert ugye ezekből lesznek azok az elfuserált szobrok.

És mondogatod MAGadnak „áááááá, én már öreg vagyok”

Mi erre azt mondjuk, eljött az ideje, hogy az „azt hiszem” jelmezedet lekapkodd.

És többet ne számolgasd a születésnapod, mert ezzel csak a fiatalodási folyamatodat rontod.

És ugyebár nem ezt akarod?

Rádásul fogalmad sincs, valójában mennyi a korod.

Akkor meg semmi értelme MAGadra nyomást gyakorolnod.

Értsd meg, a játékszabályok nem változnak, csak a játékosok.

Egyre többet tudtok. Használjátok a tudásotok.

Így lesztek újra egészségesek és örökké fiatalok.

AMÍG CSAK AKARTOK ☺

Seth megszólal 27. – A látszat néha mindig csal – A fiúk a bányában dolgoznak

Szundi lesz a mai téma kedveseim, mármint nem annyira a törpe, inkább az alvási szokások értelemben. Csak hogy lovagoljunk tovább a szavakon, ha már megígértük, hogy megtesszük.

Sokan vagytok, akik úgy érzitek, így vagy úgy, de alvási zavarokkal küzdötök. Szó szerint, hiszen fenn akartok tartani egy olyan szokást, amely már idejét múlta. Erőltetitek, vissza akarjátok kapni a régi szép világot, és nagyon nem akar sikerülni.

Lejárt a lemez, úgymond.

Ahogy alakulsz át mindenféle értelemben, a szokásaid is alakulnak. Persze csak akkor, ha megengeded MAGadnak.

Ha nem, akkor lesz olyan érzésed, mint amikor a fiúk a bányában dolgoznak. Egy hétig egyfolytában, állandó műszakban.

Korábban már említettük, hogy miközben azt hiszed alszol, más idősíkokon vizitálsz a csoportod jeles tagjait. Minél nagyobb a család, annál több feladat vár rád. És minél tovább időzöl ebben a folyamatban, érzed úgy, hogy minek is kellett neked ilyen hatalmas rokonság. ☺ Mondhatnátok erre, hogy az ember nem válogathatja meg a rokonait, de kérdem én, hát akkor ki válogatja, talán a szomszéd?

No, de száz szónak is egy a vége (vagy mégse?), térjünk is rá a lényegre.

Minél többet alszol egy huzamban, annál inkább ébredsz úgy, mint aki világot járt több Kozmoszban. A megoldás ott van, hogy lehetőleg minél kevesebbet szunyálj egyfolytában.

Mielőtt népes rokonságod iránt kezdenél aggódni, fontos megemlíteni, hogy az érdemi munka fokozatosan tevődik át éjszakáról a nappali órákra.

Tudatosságod emelkedésével egyre több feladatot pakolsz MAGadnak az ébrenléti szakaszra. Ezért is fontos tudnod, hogy amikor olyan érzésekkel, érzelmekkel szembesülsz, melyeket eddig nem tapasztaltál, ennek az az oka, hogy családilag nagy az összetartás. Hiszen valamennyi párhuzamos

valóságoddal egyre erősebb a kapcsolódás. Nem csak a képességeid hallatszanak át, hanem a más életeidben lévő sok-sok zavaró hiedelem, megannyi blokk és beakadás.

Mert gőzerővel folyik a nagytakarítás.

Ahogy halad a munka, lesz egyre lazább, könnyebb a fizikai forma. De legyünk őszinték, azért ezt időnként bizony rendesen letiltakozza. Ne aggódj, úgyis kibírja ☺

És előbb-utóbb eljutsz oda, hogy alvásnak se híre, se hamva. Mert teljesen átalakul a forma. Nem tudsz elfáradni, mert egyszerűen nincs miben elfáradnod. Ha a patakmedredből már kitakarítottad az áramlást akadályozó valamennyi blokkot, működésed állandósul, nem lesznek alvási és ébrenléti szakaszok.

Ez nyilvánvalóan egy folyamat, az átalakulásod úgymond következménye. Mint a fiatalodásod.

MINDEN MINDENNEL ÖSSZEFÜGG

Most ne kezdj azon gondolkodni, hogy mit is fogsz a nap 24 órájában csinálni, mert ezt mostani helyzetedből nem tudod kitalálni.

Azért mi majd időnként meg fogjuk kérdezni, érzed-e még úgy, hogy bármiről is le tudsz késni? De ezt még ráérünk megbeszélni ☺

Visszatérve a szundihoz, ne hidd azt, hogy állandósulnak a zavarnak hitt tapasztalatok. Ez egyszerűen a te átalakulási folyamatod. Légy rá tudatos, ezzel nagyban segíted a dolgot. Ha az éjszaka közepén úgy érzed kialudtad MAGad, ne erőltess tovább az „éjjel aludnom kell” programot. Ilyenkor hasznos a tagjaidat kicsit megmozgatnod. Ezzel erre az életedre irányítottad a fókuszod. Egyébként meg valamivel majdcsak elfoglald MAGod.

Nap közben persze tapasztalhatod, hogy az álom manók tán elnézték a házsámot. Aggodalomra semmi ok, ez esetben is alkalmazhatod az (Ön)gyógyító technikák fejezetben felsoroltakat. A legjobb lenne ilyenkor kicsit aludnod. Persze mondhatod, hogy nálad a szieszta intézményileg még nem elfogadott, ez esetben vizsgálj meg, mely hiedelem csomag az, mely ide juttatott. Aztán az „azt hiszem” jelmezedet nyugodtan átszabhatod ☺

Most nézzük a másik olvasatot.

Amikor úgy érzed, rendszeresen téli álmod kell aludnod.

Ilyenkor ugye a családlátogatás az egyik fő feladatod. Miután te vagy főnök, ez a munka nem delegálható feladat. De éjszakáról áthozhatod nappalra, ha neked így kellemesebb a munka.

Ez esetben figyelmesebb kell legyél a világod zavaró jelzéseire, és meg kell szabadulj az azt teremtő vélekedéseidről. Így optimalizálhatod a nagytakarítási időszakokat.

Itt nincs lepasszolható feladat. Ne feledd, az Istenek sokféle játékszert alkottak MAGuknak.

És ebbe már nem fér bele, hogy még sokáig a bányában dolgozzanak ☺

Seth megszólal 28. – A látszat néha mindig csal – Minek nevezzelek?

Kedveseim, ma ismét egy nagy illúzióról rántjuk le a leplet. Arról fogunk beszélni, kit és hogyan neveztek. Mert ezt a témát néhányan túl komolyan veszitek. Kissé rátok égett az „azt hiszem” jelmezetek. De semmi gond, majd ezt is szépen leveszitek.

Kezdjük ott, hogy azt már kellőképp kielemeztük, hogy te nem az a karosszéria vagy, mint aminek korábban hitted MAGad. Persze a jelmezed része, hogy adjunk valami nevet a gyerekeknek. Hogy legyen mit bejegyezni az anyakönyv vezetőnek.

Arra kérünk titeket, hogy ne azonosítsátok MAGatokat és a neveteket. A sok száz inkarnációdra vonatkoztatva ez bizony okozhat vicces helyzeteket.

Ki vagyok én? A nevem? De melyik? Sobri Jóska vagyok vagy V. Henrik?

Értsd meg, ez esetben is csak egy kelléket adtál a jelmezhez, mely időnként megváltozik.

Ma már nagy divat lett, hogy a férj és nem a feleség neve változik.

AHOGY TETSZIK

Hiedelmed hipnotizőrként működik, tehát ha jelentőséget tulajdonítasz a nevednek, akkor lesz is neki. Egyébként jelentősége semmi.

A neveket elemző számmisztikusok is a játékod részei.

De – ahogy észrevetted – a színházaid kezdenek összeolvadni.

Amikor MINDEN VAGY, nem tudsz egy valaki lenni. Az Isteneknek csak azért szokott nevük lenni, hogy emberként tudjanak egymás között különbséget tenni.

Mondhatnád, persze, hogy nekem is van nevem. Nos, ez igaz, engem ebben a színházban most Seth-nek hívnak. Így szólalok meg, de mégsem Seth vagyok. Ezt a nevet használom, hogy tudjátok, én vagyok.

De amikor idefent buliztok, ti sem a színház béli neveteket használjátok.

Főképp, mert itt nem betűk és nevek-szavak által játsszuk a játékot.

MI MIND EGY megszemélyesített energiaforrás vagyunk, és egy valamink sosincs: fizikai határunk.

Van fényünk, hangunk, színünk, ahogy ti hívjátok rezgésünk. De nincs nevünk, mert erre semmi szükségünk.

Ahogy a fának van millió levele, virága, mégsem rohan senki, hogy külön-külön nevekkal ellássa.

És a levél sem akar más lenni, mint ami: RÉSZE AZ EGÉSZNEK, EGY CSODA, AMELY SOSEM FOG ELMÚLNI

Seth megszólal 29. – A látszat néha mindig csal – Hány az óra Vekker Úr ?

Kedveseim, eljött az idő, hogy megbeszéljük, mikor is jön el az idő.

A gond csak az, hogy az időt még nem látta senki, ezért nem is tudja felismerni. Tehát azt sem tudja, mikor érkezik és hova. Ebből szoktak lenni a kavarodások, mert van ugye órátok, ami majd jól megmutatja. A kérdés csupán az, hogy mit mutat az óra? Ő vajon ismeri az időt, hogy ilyen bátran mutogatja? És nem jönne zavarba, ha a Föld másik felén egy másik óra ennek simán ellentmondana? És vitatkoznának, hogy éppen melyiküknek van igaza. Aztán leállna a munka, mert senki nem tudja, ÖNMAGÁT mihez tartsa. Az lenne ám a móka! Csak nem vezetne sehova.

Mert az „azt hiszem” jelmezek bizony szerves része az óra. Ebben a színházban szükséges a múlt-jelen-jövő illúziója. És hogy mindig tudd, éppen hány az óra.

Különben még lekésnél róla, aztán mondanád „elszaladt az idő” – de kérdezem én, hova? Talán most is a maratont futja?

Nos, kedveseim, az idő nem jön és nem is megy sehova. Állni végképp nem tud, hiszen nincs neki lába. Semmije sincs neki, csak a gondolat, mely a játék kedvéért létrehozta. Hogy a színházi kereteket jól meghatározza. Hogy az Isten-embereket határidőkhöz szoktassa, és jól felidegesítse, ha éppen az a dolga.

Minden jó, ha vége van, de itt a Föld nevű színházban ennek nem lesz vége soha. Ahogy kezdete sem volt, mert az is csak az idő káprázata. Hiedelmeid megnyilvánulása, konkrét visszaigazolása.

Ha úgy érzed, kevés- vagy fogy az időd, netán már lekéstél mindenről, itt az ideje, hogy ezeket levetkőzd. Ne higgy az óráknak, mert az egy olyan műszer, amely téged mondhatni alaposan átver.

Érted teszi, persze, ki másért, hogy igazán jó kaland legyen neked ez a játék.

De ha úgy döntöttél, más legyen a műsor, még pont időben ki tudsz jönni az illúzióból ☺

Egyébként sem tudnál lekésni semmiről, hiszen emberként Istennek járó kiváltságban részesülsz.

Dőlj hátra, lazulj, és engedd meg nekünk, hogy utat mutatva neked segíthessünk.

Seth megszólal 30. – A látszat néha mindig csal – Mit látnak szemeim?

Kedveseim, arról már többször is ejtettünk szót, hogy amit a szemetekkel láttok, az egy moziműsor. Vagy színház, ha úgy tetszik. Valóságosnak tűnik az egész, hiszen a szereplők igencsak élethűen alakítják a szerepeiket. Legtöbbször nem is tudják, hogy műsorban szerepelnek. Azonosulnak a jelmezzel és nem tudják, hogy ha úgy döntenek, átírhatják az egészet. Addig-addig lovagoltunk a szavakon, míg egészen különböző olvasatból nem néztünk rá a történésekre. Mi és hogyan, miért működik úgy, ahogy.

És a lényeg: Minden esetben a vélekedéseid teremtik a tapasztalatod. Épp ezért mindig, de mindig neked van igazad.

Ahhoz hogy ezt a játékot tudjátok játszani, bizonyos érzékszerveket kellett kifejleszteni. Amelyek azt mutatják, amit éppen meg akartok élni. No, de aki már ki akar jönni a színházból – mert már elég neki ebből a tapasztalásból – annak ugye kell valami, ami már a valódi világot is meg tudja mutatni.

Mi ezt belső érzékelésnek szoktuk nevezni. Egyre többen kezdtek erre az új mozi-csatornára ráhangolódni. Ahol kissé másmilyen a műsor, és bizony előfordul, hogy akkor a legizgalmasabb, ha a szemed csukva marad.

Ahogy veszed le MAGadról az „azt hiszem” jelmezt, úgy kezd megmutatkozni belső érzékelésed.

Hallasz zenét, vagy hangokat, pedig a füled végig csukva maradt. Így látsz meg olyan csodát, melyhez bizony a szemed el nem lát. Jönnek elő olyan képességeid, melyekről nem gondoltad volna, hogy a tied.

Mert vannak a fejedben bizonyos mirigyeid, melyek a belső érzékelésért felelős szerveid. Sőt, többek ennél, ők segítenek, ha csökkenteni szeretnéd a sűrűségedet. Mert kijönni az anyagból csak általuk lehet.

Ugye megmondtuk, A MEGOLDÁS MINDIG EGY HELYEN VAN: BENNED

Más kérdés, hogy a toboz- és agyalapi mirigyed jelenleg mondhatni nem igazán fejlett. Működésüket akadályozzák azok a terhek, melyek érzések, hiedelmek, érzelmek formájában nyomasztják a lelked. Egyszerűbben szólva a haladásod gátja minden esetben az „azt hiszem” jelmezed.

Ha olvasod, vagy hallod ezt a szöveget, mi közben kissé megbirizgáljuk e két mirigyedet. Persze csakis akkor, ha mindezt megengeded.

Így fog alakulni az érzékelésed. Ha kicsit nyom a fejed, semmi gond, nyugodj meg. Vigyázzunk rád, hogy a fájdalomtól ki ne ugorjon a szemed ☺

Seth megszólal 31. – A látszat néha mindig csal – Tűlsült már az IKERLÁNGos, avagy mese habbal

A mai téma néhányotok gyomrát meg fogja feküdni, de nem győzzük hangsúlyozni, hogy bizony az illúziót jobb elengedni.

Párkapcsolati téma kerül az asztalra, ez néha rágósabb, mint a gumicsizma. Bár ennek az IKERLÁNGos sztoritoknak meglehetősen égett már a szaga. Nagy lett itt a füst és a homály, úgyhogy tiszta vizet öntünk a pohárba inkább.

Vannak tehát az Istenek, akik gondolnak egyet, és a nagybetűs ÉLET színpadára önként leszületnek. Jó alaposan kitalálják a részleteket, mert ugyebár véletlenek azok még véletlenül sem léteznek. Pontosan le vannak osztva a szerepek, és ehhez az oda illő „azt hiszem” jelmezek.

Így fordul elő, hogy amikor eljön a megfelelő idő, egymásra találunk a szerelmesek.

Szoktátok mondani, megérkezik a nagy „Ő”. A megmentő. Akivel édes az élet, habos a torta, és a kihívások egy csapásra mind-mind megoldva.

Szabadság, szerelem, e kettő kell nekem! Ikerlángot ide nekem, mert megérdemlem! Kérem vissza a másik felem! Mert jár nekem!

Nos, kedves Isten-emberek, nyilván már sejtitek, hogy nem az ikerlángotok fog megmenteni titeket.

Mert ilyet egyébként sem tud tenni senki veletek.

Ha úgy érzed, hiányzik a másik feled, az bizony még mindig az „azt hiszem” jelmezed. Még nem hívtad elő MAGadból önnön teljességedet.

A megoldást megint ne kívül keresd, mert ez is – mint minden – ott van benned.

Csak még eltakarja néhány hiedelmed. Például, hogy egy tökéletes kapcsolat csak férfi-nő vonatkozásban lehet teljes. Azt említettük már, hogy az egész biológiátok is csak „azt hiszem” jelmez?

Hogy mi tartozik egy férfi, és mi egy női szerephez. És hogy hány gyerek kell az ideális családmodellhez.

„Idea” – figyeled? Így kötnek gúzsba a felvett hiedelmek.

A nemek harca nem más, mint belső viaskodás. És ezt még jó alaposan megfejelte az egyház.

Ha férfi vagy női jelmezzel azonosítod MAGad, lényegében alaposan lekorlátoztad a világotat.

Lesztek majd egyre többen, akik ÖNMAGukban EGYbe olvasztják és egyensúlyban tartják ezen szerepeket. Melyek már korántsem jelmezek, mert a teljesség adta határtalanságban nem léteznek keretek.

Szép lassan elfelejtitek, mit is neveztek természetesnek. Változik úgymond a szemléletetek, ezzel együtt alakul-formálódik az életetek. Nyilvánul meg mindinkább az Önvalótok, a felsőbb Énetek. Hiszen a párhuzamos valóságaitokban EGY idejű az Énetek.

MINDENT MEGÉLTEK.

Van, amikor egyedül éltek teljes, de korántsem magányos életet. Ha épp ezt terveztétek.

Ha már ÖNMAGatokat élitek, csodaként élvezitek az egész emberiséget. Szerelem ittasan hallgatjátok a fülemüléket, mosolyogva integettek a felhőknek, melyek eltakarják az eget. Úsztok a széllel, mint játékos gyerekek.

Tudjátok, hogy RÉSZE VAGY TOK A NAGY EGÉSZNEK. Minden létezésnek, mely ott van bennetek.

Ehhez képest vadul keresgélitek az elkóborolt másik feleteket. Azt hiszitek, hogy valami felsőbb hatalom jól kibabrált veletek. Épp ezért nem élhettek teljes életet, csak futjátok tovább a mókuskereket. Keresitek, csak keresitek... a megoldás pedig majd kiüti a szemeteket.

Amíg keresitek, nem fog odarendeződni az, akiről azt gondoljátok, hogy a másik feletek.

Mert magasabb perspektívából nézve a történéseket, olyan, hogy „NAGY Ő” nem létezhet.

AZ ISTEN-EMBEREK ÖNMAGUKBAN MINDIG TELJESEK.

És ezt a teljességüket azokkal osztják meg, akik hasonló élmények által kívánják megélni adott megtestesülésüket.

Seth megszólal 32. – A látszat néha mindig csal – Feltételek, melyek valójában nem léteznek

Kedveseim, sokan vagytok, akik úgy gondoljátok, hogy akkor lesztek igazán elégedettek és boldogok, ha bizonyos feltételek teljesülnek. Ha házasságra léptek, ha elváltok, ha kaptok új munkát, ha lesz elég pénzetek, ha majd egészségesek lesztek. ha-ha-ha ☺

A feltételes módot is ideje elengednetek, mert ez is gátja a felemelkedéseteknek.

A lovon történő fordítva ülés tipikus esete, az illúzióban szenvedés fő eszköze.

Aki úgy érzi, éljen vele, de akinek már elég volt, szépen sétáljon ki belőle.

Mindenkinek érdemes megvizsgálnia, mit is tartalmaz az „azt hiszem” jelmeze.

Akkor leszek boldog, ha...ha-ha-ha ☺

Vedd szépen sorba.

Írd le őket, egymás alá, hogy lásd, milyen hosszú a lista.

Ezek azok az akadályok, melyek most ott állnak az utadban. Akadályok, melyek persze nem léteznek, csak illúzióként mindet odatetted. Hogy annyira ne legyen könnyű a helyzeted.

Ilyenek a MAGYMESTEREK, mielőtt leveszik a jelmezeiket. Eljátsszák a szerepeiket, hogy bővítsék tapasztalati ismereteiket.

Mert a Földet pont ezért teremtettétek. A globális felmelegedésben se higgyetek, erre sincs már semmi szükségetek.

Értsétek meg, feltételek márpedig nincsenek, csakis „azt hiszem” jelmezek.

Ha ezeket mind-mind szép lassan elengeded, eltűnik alólad a gödör, melybe MAGadat vetted.

A „ha-ha-ha” listádat pedig egészen nyugodtan kukába vetheted. Nincs már rá semmi szükséged.

A boldog életedhez nem kellenek feltételek, főképp nem jelmez-szerepek.

Hidd el, nélkülük sokkal, de sokkal szebb lesz az életed.

És ezt részünkről nyugodtan ígéretnek is veheted.

Sőt, még számon is kérheted.

Persze, csak akkor, ha a nagy boldogságodban mindezt el nem felejtetted.

Mert ez bizony könnyen megeshet.

De mi akkor is ott leszünk és örömdben is ugyanúgy fogjuk a kezedet.

Seth megszólal 33. – A látszat néha mindig csal – A láthatatlan ERŐ(d), avagy az alma nem esik messze a fájától

Kedveseim, ennek a sorozatnak az a legfőbb célja, hogy sok ezer éves szundikálásból felébresszük az az Isten-embert, aki bennetek lakozik. Hogy ha szándékotokban áll, visszaszerezétek elfeledett és elrejtett hatalmatokat.

Mert az össznépi színház most már ott tart, hogy az eddig a szerepeikkel azonosuló színészek ÖNMAGukra ébrednek, felismerik színész társaikat és nem utolsó sorban bennük

ÖNMAGukat. Felemelkednek egy egyetemesebb nézőpontba, ahol már jól látszik az egész játék és valamennyi játékszabály.

Említettük már, hogy a játékosok (színészek) változnak, de a játékszabályok maradnak.

Hogy ezekből az úgynevezett szabályokból mennyit cipeltek MAGatokkal, vagy mennyit raktok le belőlük, az is a szabad akaratotok játéka.

SEMMI SEM KÖTELEZŐ.

Tetszésedre van bízva, milyen játékszabályok szerint játszod a játékod.

AHOGY TETSZIK.

Ez látszólag nevetségesen egyszerűen hangzik, már-már idegesítő lehet, de erre mi azt mondjuk, ezek bizony az isteni játékszerek.

Nagyon egyszerűek.

Ahogy sorra fogynak a hiedelmeitek, jönnek elő a belső képességeitek. Elengeditek a függőségeiteket. Nem kell már eszköz, körülmény, harmadik személy, technika, módszertan, szabályok, keretek, rituálék, sőt! Már milliószoros nap sem kell nektek. Se kristályok, se gyógymedál, se mágnes, melyekről azt hittétek, hogy gyógyítani képesek.

Ezekre már semmi, de semmi szükségetek.

Nem kell MAGatokon kívülre helyezni az erőtöket, hiszen az minden faxni és haccacaré nélkül meg tud nyilvánulni bennetek.

Az sem gond, ha most még ezt kételkedve, vagy egyáltalán nem hiszitek. A játék úgy van kitalálva, hogy fogtok látni olyat, aki szépen megmutatja nektek.

Konkrétan azt, hogyan szabadíthatjátok fel teremtő erőtöket. Ehhez nem kell, hogy különleges képességeitek legyenek. Persze, itt megint kérdés, ki és mit nevez különlegesnek? Ezt is át kell értékeljétek, mit gondoltok arról, hogy egy ember mire is lehet képes.

Hogy történt eddig, mi a szokás, hány évig lehet élni, vagy hogy mi a témába vágó legnagyobb mondás.

Mert bizony van az a tudatosság, amely felülír gravitációt, időt, teret, anyagot, minden, de minden illúziót. És ti most sokan épp ide tartotok.

Vannak már világító tornyok, és egyébként is minden segítséget megkaptok.

Most még korai lenne a vízen járást gyakorolnotok, de előbb-utóbb ez is menni fog. Csak még az „azt hiszem” jelmezetek eltakarja eredendő tudásotok.

De az az erő, mely ti MAGatok vagytok, már itt-ott kikukucskál.

Körbenéz, kikémelel, milyen is a terep? Nyújtózkodik, figyel, kell-e még a szerep?

Aztán, mikor látja, meg lehet csinálni, elindul egy egészen más játékot játszani.

Seth megszólal 34. – A látszat néha mindig csal – Színház az egész világ

Kedveseim, ti mind a világ legnagyobb színészei vagytok. Ha tudjátok, ha nem, akkor is. Mindannyian istenien játsszátok az átlalatok oly tökéletesen kigondolt és megrendezett szerepet. Ez egy olyan műfaj, ahol csak és kizárólag tökéletesek a jelmezek és a szerepek. Akkor is, ha a látszat néha mást mutat.

Tökéletesek vagytok mind, még ha nem is így érzitek MAGatokat.

Isteni alakítások vagytok.

Teremtő eszközötök a gondolat, melyből ti MAGatok is alkottatok.

Isteni gondolat vagytok, és szó szerint MINDENT TUDTOK.

Bármit akartok, létrehívjátok.

Teremtő erőtök végtelen és határtalan, örök érvényű és korlátlan.

Ez a színház-világ MINDIG VAN, bár úgy tűnik, hogy amikor legördül a függöny, elsötétül minden... mindhiába a sok-sok küzdelem...

De épp csak annyi történik, hogy a színészek kifújják MAGukat kicsit, összeölelkeznek, hiszen nagyon szeretik EGYmást mind. Egytől-egyig.

A színpalak mögött, az öltözőben nincs szerep. Nincs ellenség, nincs gonosz, nincs bűn és nincs gyilkos.

A játék íze minden „azt hiszem” jelmezt lemos.

S minden színész azon gondolkodik, legközelebb kire és milyen szerepet oszt.

Ki legyen a jó barát, vagy épp a bajkerekő főkolompos, aki mást se csinál, csak egyfolytában töri a borsot. És ha már mindenkinek jó sok bosszúságot okozott, leveszi jelmezt és hálásan megköszöni eme szerep-lehetőségét.

Nem megy sehova, hiszen nincs is menni hova.

MINDENHOL OTT VAN AZ ÉLET SZÍNPADA.

A gondolat, mely mindezt az isteni színjátékot létrehozta.

Seth megszólal 35. – A látszat néha mindig csal – A vég kezdete, vagy a kezdet vége?

Kedveseim, legyünk őszinték MAGunkhoz, sokan szenvedtek mostanság. Finoman szólva nem érzitek jól MAGatokat a bőrötökben. Úgy vagytok velem, hogy ha valamikor, akkor biztosan most jön el a világvége.

A régi dolgok már nem működnek, az újak meg még úgyse. Nem jó így se, nem jó úgyse, nem jó sehogyse. A döcögő szekernek is hullik ki a kereke, de eddig volt szekér... ezután még az se. A színházban csak drámát játszanak, és még ez a jobbik eset, mert a moziban meg csak horrorfilmet vetítenek.

Ráadásul sírni csak a győztesnek szabad...keresitek, de nem találjátok a kivezető utat. Pedig ott van az, csak jól eldugtátok MAGatoknak.

Mert bizony, ha a régi helyén új templomot akarsz építeni, a régit előbb le kell rombolni. Ezért nem érdemes a múlt dolgaiba kapaszkodni, mert addig nem tudod az újat megtapasztalni.

Tele van a bili, nagyon ki kéne már önteni. Vagy mondjuk úgy, ideje tiszta vizet önteni a pohárba, mert a kozmikus maszkabál csúnyán átment drámába.

Úgy tűnik elfeküdt az anyaggá vált gondolat tudománya. Régi világ vége, vagy világvége? Egy szép új világ kezdete tényleg ilyen döcögősre sikeredne? Hogy tényleg egyre mélyebbre mentek a gödörbe?

Nos, kedves isten-emberek, az illúzió fogságából kivezető utat e sorozat keretében megadtuk nektek. Elmondtuk, hogy merre menjetek, miközben végig fogjuk a kezeteiket. Hogy legyetek tudatosak arra, hogy micsoda átalakulás zajlik most bennetek, még ha nem is így érzitek.

Ahogy emelkedtek, törnek elő belőletek párhuzamos valóságaitokba rejtett korlátozó hiedelmeitek. Nincs már hova tovább terheket cipelnetek, ezért ha önként a folyamatot nem segítitek, távoznak másképp, ez bizony fájó lehet nektek.

Ezek értetek történő események, melyek bármily hihetetlen, de REND-ben zajló, tervezett történések. Sosem véletlenek, mert ilyenek ugyebár nem léteznek.

Része vagytok egy nagy kozmikus EGÉSZnek, mely ugyanakkor a részetek.

Lassan vége a kezdetnek. Egyre többen ébredtek és lesztek tudatos részei az EGÉSZnek. Emellett azt mondjuk, az illúzióból kijönni egy pillanat alatt lehetséges, de nem érdemes.

Teremtő erőtetek visszaszerezni higgyétek el, élmény lesz! ☺

Amíg olvasod vagy hallod e szöveget, közben mi segítjük a történéseidet. Ha megengeded, barátilag fogjuk a kezedet. Főképp akkor, ha utad épp a mosdóba vezet, hogy ily módon is engedd el feleslegessé vált hiedelmeidet.

Aztán igyál egy pohár vizet, és kérd meg isteni ÉNedet, nyilvánuljon meg általad, mert már nagyon megérdemled. ☺

Seth megszólal 36. - A látszat néha mindig csal – Végül, de nem utolsó sorban

Kedveseim, az illúziók szárnyán történő lovaglásunk ezennel véget ér. A történetnek persze nincs vége, hiszen annak úgy nincs vége, ahogy kezdete sem volt soha.

A színház megy tovább, a színészek tapasztalnak, fejlődnek, alakulnak. Ezután is mindenki a MAGa szintjét tanulja.

Amiben hisz, azt tapasztalja.

Ilyen ez a földi iskola, és az egyik fő alapszabálya. Valljuk be, igazán nincs agyon bonyolítva.

Egyszerű, világos, tiszta.

A kozmikus maszkabálban minden a tetszésedre van bízva. Ez a Föld a szabad akarat bolygója, nincs külső erő, mely az Isten-emberek hatalmát bármiben is korlátozza.

Kivéve azt az esetet, amikor az ember hatalmát önként átruházza, azaz „azt hiszem” jelmezzel a „VAN”-t lekorlátozza.

ha-ha-ha ☺ És már készen is van a móka.

Ha nem tetszik a bulid, egyszerűen kiboríthatod a bulid.

És hogy minőségibb tartalommal újra legyen töltve, mi tovább segítünk nektek, mert bőven van még muníciónk a következő időkre ☺